

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. listopadu 2021 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Ing. Jiřího Haly a Michala Matouše Přívratského

takto:

Obžalovaný

J. P., nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici xxx xxx

je vinen, že

- I. poté co pravidelně po dobu téměř šesti let v různé intenzitě požíval alkoholické nápoje, při běžné konzumaci cca deset piv za den, v některých případech v množství až třicet piv nebo až dva litry vodky či až šest litrů vína za den, a nejméně od svých jedenácti let do blíže neurčené doby užíval toluen, nejméně od svých patnácti let do současné doby příležitostně kouřil marihuanu, v minulosti taktéž užíval pervitin, opioidy a benzodiazepiny, kdy jako letitý konzument znal vliv jejich účinných látek i alkoholu na svoji psychiku a byl o účincích těchto látek také poučen v průběhu opakovaných protialkoholních a protitoxikomanických léčení, která absolvoval v letech 2013 až 2020 v psychiatrické nemocnici v xxx xxx, v nemocnici v xxx, v psychiatrické nemocnici v xxx, v psychiatrické nemocnici v xxx a v psychiatrické léčebně v xxx, kdy však léčbu nikdy nedokončil a přesto, že byl schopen abstinence, nadále užíval přinejmenším alkohol a vědomě tak zanedbal doporučenou léčbu, jejíž součástí byl i pokyn vyhýbat se extrémní konzumace alkoholu následovanou abstinencí, přičemž byl srozuměn s tím, že náhlý prudký pokles hladiny alkoholu v krvi může způsobit delirium tremens v důsledku syndromu z odnětí, přičemž tento stav může vyvolat toxickou psychózu, kdy s takovým stavem se obžalovaný již v minulosti opakovaně setkal, přičemž naposledy byl o nutnosti zdržet se užívání alkoholu poučen dne 18.10.2020 v rámci hospitalizace v xxx xxx nemocnici a.s., kde mu delirium v rámci syndromu z odnětí bylo diagnostikováno, přesto však v blíže nezjištěné době od 9. prosince 2020 do 11. prosince 2020

požil natolik významné množství přesně nezjištěného druhu alkoholu, že následný náhlý pokles hladiny alkoholu v krvi u něj vyvolal stav toxické psychózy, tedy alkoholové psychotické poruchy, která ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti tak, že nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat

a v tomto stavu **dne 12. prosince 2020 v době kolem 04:30 hodin v xxx, ul. xxx č. xxx, ve 2. patře panelového domu, v bytě č. xxx, který obýval se svojí družkou, poškozenou Z. M. K., narozenou xxx**, vešel s již s v ruce připraveným kuchyňským nožem zn. Twin cuisine o celkové délce 300 mm, délce čepele 160 mm a šířce čepele na různých místech v rozmezí 15 – 30 mm do ložnice, kde poškozená ležela na posteli, a zcela bezdůvodně a neočekávaně ji opakovaně, nejméně desetkrát, bodal do přední i zadní části těla a i přes aktivní obranu poškozené, spočívající v tom, že se snažila nůž zachytit a vytrhnout mu ho z ruky, způsobil jí kromě mnohačetných bodných poranění také řezná poranění v oblasti hrudníku, břicha, zad a horních končetin, v důsledku čehož poškozená utrpěla poranění vnitřních orgánů ohrožující život, a to poranění plic se vznikem pneumohemotoraxu, poranění jater, tenkého střeva poranění ledvinové žíly vpravo, dvojnásobné poranění dolní duté žíly, poranění vaječnickové žíly vpravo mající za následek masivní krvácení a rozvoj pokrvácivého šoku, kdy nakonec jmenovaný pustil nůž a zanechal ho v jedné z bodných ran v hrudníku, odkud ho poškozená vytáhla a zahodila, a protože obžalovaný v dalším napadání nepokračoval, podařilo se jí vyplazit se z bytu na chodbu domu, kde se snažila přivolat nájemníky sousedních bytů, ale když nikdo neotvíral, sestoupila do přízemí, kde upadla na zem a vyplazila se na ulici před dům, kde volala o pomoc a zde se jí dostalo první pomoci od přivolané hlídky Policie ČR a následně od zdravotníků záchranné služby, kterou byla převezena na urgentní příjem kliniky anesteziologie a resuscitace při Fakultní nemocnici xxx xxx, kde se podrobila akutní operaci, neboť uvedená zranění byla bezprostředně život ohrožující a poškozená by jejich následkem bez poskytnutí akutní a vysoce odborné lékařské péče zemřela, zatímco se po útěku poškozené z bytu obžalovaný J. P. v bytě zavřel a pravděpodobně stejným nožem si způsobil bodná poranění v oblasti břicha a řezná poranění v oblasti krku, v důsledku čehož na místě upadl do bezvědomí a následně po vstupu policejní hlídky do bytu, byl převezen přivolanou záchrannou službou do xxx nemocnice ve xxx, kde se podrobil operačnímu výkonu a následně hospitalizaci

tedy

aplikací návykové látky se úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného,

- II. dne 26. listopadu 2020 v blíže nezjištěné době od 10:23 hodin do 13:30 hodin v xxx, ul. xxx č. xxx, ve 2. patře panelového domu, v bytě č. xxx, kde v té době žil společně se Z. M. K., narozenou xxx, v podnapilém stavu usmrtil fenu rasy německý pinč jménem "Ž.", evidovanou pod č. čipu xxx, a to tak, že ji uzavřel v automatické myčce nádobí a zřejmě spustil jeden z mycích programů, čímž ji usmrtil a následně se mrtvého těla feny zbavil neznámým způsobem, přičemž není přesně známo, zda zemřela v důsledku popálení, udušení nebo utopení, nicméně je zřejmé, že před smrtí jí jednáním obžalovaného byla způsobena déle trvající utrpení

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem, způsobil takovým činem smrt a spáchal tento čin trýznivým způsobem,

čímž spáchal

pod bodem I. zvláště závažný zločin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku,
pod bodem II. zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b, c) tr. zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje Michala Synková

a odsuzuje se

podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) roků.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci - nože zn. Twin cuisine o celkové délce 300 mm, délce čepele 160 mm a šířce čepele na různých místech v rozmezí 15 – 30 mm.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, IČ 47114304 škodu ve výši 151.225,- Kč.

Odůvodnění:

1. Soud dospěl na podkladě hodnocení důkazů, provedených v rámci konaného hlavního líčení, ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. Soud tak má za prokázané, že se obžalovaný dopustil popisovaného jednání, přičemž v souladu s § 206d tr. řádu na základě sdělení obžalovaného, který prohlásil za nesporný rozsah zranění poškozené, bylo upuštěno od dokazování ZP z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaným MUDr. Jiřím Hladíkem.
2. **Obžalovaný J. P.** v rámci vyjádření k obžalobě prostřednictvím obhájce uvedl, že se cítí nevinný s tím, že prohlásil za nesporný rozsah zranění poškozené. V rámci výpovědi uvedl k osobě, že je svobodný a má 14letou dceru, která s ním nežije ve společné domácnosti. Má stanovenou výživné, které má ještě předplacené. V minulosti pracoval téměř stále. Jednou byl ve VTOS, pustili jej před cca 6-7 lety. Pracoval jako kuchař, dělal uměleckotechnickou výrobu nástrojů, pak u strojů, na stavbě apod. Na stavbě pracoval načerno. Oficiálně byl naposledy zaměstnán před třemi roky. Byl registrován na ÚP a dělal melouchy na černo v kuchyních, co šlo. Měl tedy stabilní příjem 10-15 tis. Kč měsíčně. Obžalovaný vlastní 2 mobilheimy, které mu koupila poškozená. Nemá žádné dluhy ani exekuce. Pokud se týká užívání drog a alkoholu, vše vychází z toho, že má zdravotní problémy, neboť má jednu nohu kratší. Ortoped mu napsal léky na kyčle v 16 letech. Po pár letech je už nemohl jíst, ale bolesti byly pořád, tak začal víc pít. V té kuchyni to ani jinak nešlo. Vždycky jel do léčebny, byl asi 5-6x na léčení. Teď za posledních 5 let byl 1-2x a to dodělal. Trávu kouřil příležitostně, občas bral i pervitin. Drogy přestal brát v cca 25 letech, kdy ho zavřeli. Pervitin a marihuanu užíval dříve cca jedenkrát za měsíc. Do toho bral prášky na bolest, xxx, opiáty. Pokud pil, vypil 10-15 piv denně, víno pil o víkendech s přítelkyní. Před VTOS pil denně. K tomu se postupně dopracoval. Do léčeben nastupoval dobrovolně, vždy vydržel 1-2 měsíce. Dokončil pouze poslední léčbu, jinak odcházel předčasně. Po poslední léčbě pil méně. Opět začal pít více v zimě, kdy skončil na ulici. V minulosti neměl vícero stíhání, pouze uváděné. Je ale pravdou, že jednou vyváděl u matky na Vánoce. Škodu ale zaplatil. Bylo to v zimě 2020.

K výpovědi obžalovaného ke skutku soud musí poznamenat, že byla značně chaotická nejen obsahově, ale i z hlediska časové chronologie, kdy soud následně výpověď shrnuje tak, jak byla zjištěna časová posloupnost událostí z dalších provedených důkazů.

K jednání ad I. obžaloby obžalovaný samostatně uvedl, že jeho problémy v období předcházejícím projednávanému skutku vycházejí z negativních událostí, které obžalovaného potkaly. Obžalovanému (pozn. soudu na podzim 2020) zemřela sestra. Do té doby obžalovaný, který žil s poškozenou pil pouze nárazově. Po úmrtí sestry začal pít více, přestal pít a v době, kdy byl v říjnu 2020 v xxx, ve svém rodišti jej potkal jaterní kolaps, který vedl k hospitalizaci v nemocnici v xxx. Po tomto kolapsu skoro nepil asi 3 týdny, kdy se následně opil pouze 1-2x. V jednom případě byl i na záchytce, to vypil 2 lahve vodky, dovezla ho tam policie, neví, co dělal. Pak se opil v době, kdy byl opětovně v xxx za bratrem (pozn. soudu po dobu cca 5 dnů do 9. 12. 2020). Tam mu začalo být opět špatně, kdy jej odvezli do nemocnice v xxx. Tam podstoupil pouze vyšetření a byl propuštěn. Poškozená pro něj do xxx přijela a odvezla jej do xxx. Dne 11. 12. 2020 měl za celý den pouze asi 3 piva, které mu poškozená povolila. Když přijeli domů 11. 12., nic si nepamatuje. Obžalovaný se domnívá, že jeho stav způsobily prášky (zejm. xxx), neboť se jedná o obrovskou zátěž na játra v jeho stavu, kdy xxx za 11. 12. 2020 snědl asi 6. Do toho ještě užíval antibiotika. 11. 12. 2020 měl nějaké halucinace, to říkal i poškozené, že „děda mu lezl po zdi.“ Dne 11. 12. 2020 byli s poškozenou nakupovat.

K dotazům obžalovaný uvedl, že s poškozenou se seznámili na Velikonoce (pozn. soudu 2020). Bylo to hezké soužití. Poškozená obžalovaného trošku vedla, skoro nepil, dával se dohromady. Chtěli si udělat firmu, obžalovaný jí opravoval objekty, má více bytů, všechno jí tam opravoval, napsala mu na to i smlouvu. Pár neshod tam bylo, asi dvakrát byl obžalovaný vykázaný, ale to jí tam něco dvakrát rozbil. Bydleli všude možně, ve xxx, v xxx, tam má poškozená dům, tam byli pár dní, tam něco opravoval, pak byli v xxx, tam má poškozená také byt, tak dělal v xxx. Pak má ještě něco v xxx. Tam občas jezdil obžalovaný za matkou, a když se pohádali, tak šel na penzion. Poškozená obžalovanému dávala peníze, aby jí vařil a vedl domácnost. Pokud se týká některých konfliktů, které obžalovaný popisoval, bylo to kvůli tomu, že poškozená má manžela xxx. Ten jí stalkoval přes výpočetní techniku, proto se jí obžalovaný rozhodl rozbít. Jednou byl opilý. Za 9 měsíců soužití s poškozenou se obžalovaný více opil asi 3x. Někdy nepil vůbec, i týden vydržel nepít. Pak pil 2 dny, pak zase nepil 3 dny. Přítelkyně jej naučila si dát jenom pivo občas, někdy nepil vůbec, protože byli zaměstnaní, nebyl čas.

Pokud se týká vyjádření sousedů, pak paní, která bydlí nad poškozenou, tak si na ni pořád stěžovala, že používá savo. Porád tam někdo chodil, dole paní pod ní si stěžovala, že tam klepe obžalovaný cigarety, že musí pořád utírat prach. Sousedi měli problém se psem poškozené. Měla československého vlka, kterého dali pryč, protože obžalovaný byl alergický na chlupy a hlavně ho poškozená moc nezvládala. Ten pes byl obrovský a začal dělat hrozný bordel. Se sousedy byl nějaký konflikt asi 3x, o nic ale nešlo. Obžalovaný odmítá, že by v domě dělal nějaké problémy.

V prosinci 2020 jel k matce, sestra mu zemřela asi měsíc předtím. Právě po návštěvě matky byl v nemocnici v xxx. Tam mu jen řekli, ať si dá xxx. Kolaps, který měl za následek předchozí hospitalizaci ve xxx v listopadu (pozn. soudu podle lékařské zprávy byl obžalovaný z nemocnice propuštěn 18. 10. 2020), byl způsoben alkoholem. Bylo mu doporučeno léčení v xxx, ale nepřijímali kvůli Covidu. Léčba mu byla doporučena na základě toho, že poslední dobu pil kvůli smrti sestry. Pil litr rumu denně.

Pokud byl obžalovaný dotázán na rozpor v tom smyslu, že uváděl, že se za posledních 9 měsíců opil cca 3x, nebyl obžalovaný schopen odpovědět. Následně uvedl, že se opil vícekrát, hodně to bylo 1x-2x. V listopadu po smrti sestry pil denně, to byla výjimka. Pro obžalovaného znamená „normálně se napít“ 10 piv za den. Hodně se opít znamená 30 piv za den. „Normální napítí“ čítalo u obžalovaného z jednoho měsíce cca polovinu.

11. 12. 2020 ráno obžalovaný měl zmiňované halucinace a slyšiny. Lehl si k poškozené. Když vstal, dal si kávu a xxx a čekal, až pojedou na nákup. Jeli někam do obchodního centra. Jeli kupovat nějaké věci do mobilheimu. Obžalovanému bylo špatně, už na xxx šel pryč z obchodňáku, udělalo se mu špatně. Před obchodňákem si sedl a čekal na poškozenou. Chtěli kupovat ještě stromeček.

Poškozené obžalovaný slíbil, že nebude pít, takže si koupil jen jeden karton piv – 10 piv. Po cestě se stavovali na oběd. Jedno pivo si dal po cestě, než došli do xxx. Tam si dal xxx a začal vařit, vařil steak, nějakou rýži. Mezitím si dal 3-4 piva, najedli se a jeli zpět. Ještě byli v nějakém obchodáku. Nešli potom přímo domů do xxx, ale ještě se stavovali v xxx. Možná si tam dal jedno pivo. Něco tam vybalovali. Po cestě si dal párek v rohlíku, koupil si kolu. Došli domů, bylo docela pozdě, mohlo být okolo půlnoci. Museli totiž ještě jet pro palivo do auta. Dal si opět xxx, čaj nebo kolu. Žádný alkohol už nepil, možná něco vařil. Něco tam už mumlal, povídal si s lednicí. Původně obžalovaný vypověděl, že si šel lehnout a neví nic, kdy následně uvedl „ani jsem si nechtěl jít lehnout, tak jsem seděl všude možné, seděl jsem u stolu, pak jsem si dal xxx a od té doby si nic nepamatuju“. Následně vnímal, že poškozená něco zařvala a obžalovaného „jako by něco vyplesklo z nějakýho tunelu nebo co“, jenom tam stál a poškozená šla pryč. Pak seděl na zemi a pak jsem se probudil v nemocnici

Pokud v přípravném řízení uváděl, že toho za den vypil více, bylo to z důvodu rady bývalé obhájkyň, kdy obžalovaného směřovala k tomu, aby uváděl větší množství alkoholu kvůli kvalifikaci jednání jako opilství. Pravdou je, že za celý 11. prosinec 2020 vypil obžalovaný maximálně 5 piv, jedno z nich možná vypila poškozená. Poslední mohl mít v 15:00 – 16:00 hodin. To řekl i znalci.

Nůž, který byl použit, byl běžně v kuchyni a obžalovaný jej používal na vaření.

Pokud se týká halucinací, měl je v minulosti pouze jedinkrát po pervitinu. To mohlo být asi v roce 2010. To ale měl jen slyšiny. Léky, které bral 11. 12. měl všechny doporučené či předepsané lékařem v xxx nemocnici.

Do xxx jel za bráchou, zřejmě kolem 7.-8. 12. 2020 a také půjčit matce peníze. Dali si pár piv, zapili ségru, ale obžalovaný ani pak už nechtěl pít, protože se mu udělalo stejně špatně jako před tím jaterním kolapsem. Druhý den se opili, začalo mu haprovat srdce, tak si zavolał sanitku.

Když se obžalovaný hodně opil, většinou se sebral a šel někam pryč, někam na penzion. Po alkoholu občas něco rozbil, ale jinak se násilně nechoval. Fyzicky přítelkyni nenapadl. Neví, že by po ní házel věci. Policii volala zřejmě proto, že párkrát tam udělal bordel, asi třikrát. Neví, kolikrát volala policii. Jednou rozbil talíře, jednou rozbil dveře, když se hádali. Vykázán byl, protože rozbil drahé věci. Rozbil poškozené i notebook. Ví také, že rozbil stůl, protože jej vyráběl její přítel. Chtěl vyrobit nový sám. Dvakrát z těch incidentů byl obžalovaný pod vlivem alkoholu. Věci strážlivý nerozbíjel. Ví, že se jej poškozená bála, když rozbíjel věci. Potom třeba týden nepil. Agresivitu si dává obžalovaný do souvislosti s alkoholem.

Pokud se týká stíhání, které měl v xxx, souviselo to s tím, že obžalovaný zapálil matce zvonky u baráku a hodil jí popelnici před dveře. Důvodem bylo to, že byly Vánoce, šel na návštěvu, ale matka mu nechtěla otevřít a nechtěla mu dát řízek přesto, že jí předtím půjčil peníze. Byl pod velkým vlivem alkoholu. Vypil ten den asi 5 lahví rumu. Byl na ulici, byla zima, takže hodně pil.

Alkohol před poškozenou neschovával, byl všude položený, i prázdné lahve.

Po hospitalizaci ve xxx měl doporučeno nepít. To samé mu říkali v léčebnách. Toxickou psychózu obžalovaný nikdy nezažil. Nikdy se nestalo, že by obžalovaný spal před dveřmi poškozené.

Obžalovaný je odhodlaný nepít alkohol. Je přesvědčen, že se alkoholu nedotkne. S poškozenou plánují společnou budoucnost.

Ke skutku ad II. obžaloby obžalovaný uvedl, že mu pes utekl. Obžalovaný přišel domů a nechal otevřené dveře. Pes utíkal běžně. Pokud se týká chlupů nalezených v myčce, psi z myčky žrali zbytky, olizovali talíře. Postupně měli doma 3 psy, takže je jasné, proč se chlupy v myčce našly. Policistům říkal, že psa hodil z balkonu, dělal si z nich legraci. Říkal jim i že je v troubě nebo v lednici. Byl opilý. Obžalovaný prostě usnul a nechal otevřené dveře.

K dotazům obžalovaný uvedl, že si nepamatuje přesně, kdy mu pes utekl. Pokud se týká faktu, že byl se psem opakovaně zachycen na kamerových záznamech dne 26. 11. 2020, byl se psem asi venku a šel domů. Útěk psa vůbec neřešil. Jeho kamarád krade psy, takže ví, jak to chodí. Nepočítal s tím, že by psa našli. Pes mohl utéct do vedlejšího vchodu, který je průchozí. Dveře od domu se zavíraly. Nikdy se nestalo, že by je někdo ze sousedů informoval, že byl pes po domě samotný. Po psovi nepátrali. Pes byl obžalovaného, neví, jaký vztah k němu měla poškozená, asi hezký. Psa koupil obžalovaný z množírny. Neví kdy ani kde. Pokud poškozené obžalovaný sdělil, že psa zabil v myčce, bylo to zřejmě kvůli tomu, že se hádali, byl opilý a chtěl poškozenou naštvat. Obžalovaný sám byl naštvaný, že mu pes utekl. Měli ho asi 2 měsíce.

Když jim v minulosti utekl předchozí malý pes, kterého měli, vždy ho našli, byl v domě. To jej šli hledat. K dalším dotazům obžalovaný otočil svoji výpověď, když uvedl, že i posledního psa také hledali.

Ten den, kdy pes utekl, vypil obžalovaný asi 10 piv. Neví, jestli k události došlo před nebo po jaterním kolapsu.

K psům se nikdy nechoval násilně. Pouze jednou psa udeřil přes zadek, když mu vyhodil ruku.

- Poškozená Z. M. K.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděla, že s panem P. se seznámila v dubnu r. 2020 na Velký pátek o Velikonocích, když šla vyvenčit svého psa na xxx v městské části xxx, kde žila. Viděla ho sedět na lavičce, její pes se k němu rozeběhl, začal mu jíst brambůrky a tím se dali do řeči. Šli spolu na procházku, tím se seznámili. Nechtěla být na ty Velikonoce sama, jeho společnost jí byla od začátku příjemná, prostě se rozhodli, že Velikonoce stráví spolu. Obžalovaný se poškozené svěřil, že v xxx hledá práci. Dohodli se, že pojedou do xxx, kde má poškozená chalupu a kde s ním chtěla strávit Velikonoce a dát mu nějakou práci, když říkal, že práci nemá, tak aby tam třeba něco dělal. Během toho pobytu ve xxx se obžalovaný poškozené svěřil, že má problémy s alkoholem, ale vůbec tam nepil, snažil se už tenkrát svoji závislost kvůli poškozené přerušit, takže těch 10 dní tam vůbec nepil, bylo to skvělé, zamilovali se do sebe a tím, že to pro poškozenou byl člověk, do kterého se opravdu zamilovala, tak nechtěla, aby byl někde na ulici a rozhodla se, že to zkusí a vezme ho k sobě do bytu, aby tam s poškozenou bydlel. Vztah byl pohodový, byli zamilovaní, on se svěřil s tím, že má problém s alkoholem a že s tím chce něco dělat, že byl v těch léčebnách, ale byl hodně závislý, byl to ze začátku dost velký problém. Po návratu ze xxx začala poškozená řešit své problémy, obžalovaného trochu odsunula stranou, neměla na něj tolik času a on se začal vracet do té závislosti, začal se znovu pomalu rozpíjet. V podstatě pořád to bylo idylický, nic závažného se nedělo, až tak v průběhu května, června, kdy se stalo, že začal pít víc. Poškozená nikdy takhle nikoho pít neviděla, jak se potom dokázal rozpít a rozbil jí nějaké věci, tudíž ho vyhodila za pomoci policie, protože zůstala najednou v šoku, co s ním ten alkohol dělá. Takže on odjel do xxx za svou rodinou, protože byl vykázán, bylo léto, takže byl tam a pobýval někde venku, protože neměl kde bydlet. Měli vždycky zakázáno se po tu dobu stýkat, takže to bylo docela náročný bez sebe vydržet, protože byli opravdu do sebe zamilovaní a poškozená ho vyhledávala po těch 10 dnech. Opět ho přivezla k sobě domů, byl to takový kolotoč událostí, pak se stalo to, že J. umřela sestra v srpnu r. 2020, které bylo 44 let a to pro něj bylo absolutní trauma, které on nezvládal a nedokázal se s tím smířit, došlo tam k tomu, že svou sestru dokonce našel mrtvou, takže dlouho se mu to vybavovalo a to byl ten důvod, ten spouštěč toho, proč začal tolik pít. To, že mu zemřela sestra, která se o něj starala, když byl malý, tak to nezvládl a jeho stav, ta jeho závislost se zhoršovala. Dokázal se vypít i do těch 3 promile, kdy skutečně pak rozbíjel věci a pak si to ani nepamatoval, co všechno v té ráži dělal. Poškozená začínala mít problémy v paneláku kvůli hluku, který se kvůli tomu ozýval a lidé jí trochu záviděli psa, protože to byla dost velká rasa. Byl to temperamentní pes, docházelo ke konfliktům, sousedé měli názor, že by ho poškozená měla dát někomu jinému. Ta to akceptovala, psa dala asi v 8 měsících dál a i toto na H. sváděli, že toho psa společně kazí a tak. Stav obžalovaného od srpna byl hodně závažný, poškozená už byla vyčerpaná, tak jí nepřišlo zas tak hrozný, když třeba odjede do těch xxx a tak, takže vždycky za pomoci policie to řešila, že jí pomohli a H. odjel. Kdyby měla

příbuzné, prostě by to řešila s rodinou. Když obžalovaný poškozené rozbil notebook, což jí naštvalo, tak ho vyhodila na konci září, to byl jeho stav docela dost závažný, sama to nevydržela a jela ho hledat, protože věděla, že spí někde v lese, že nemá kam jít, rodina ho nechtěla k sobě vzít, takže o něj dostala obrovské obavy. Bála se, že si třeba může něco udělat, protože ta smrt sestry ho opravdu vzala. Hledala ho u rodičů, ti o něm nic nevěděli. Dokonce kontaktovali i policisty, aby zjistili, kde H. je. Pak se podařilo ho najít, našli ho policisté, že dali echo ti místní policisté, kde se H. nachází, že je na penzionu, takže ho našla. Setkali se u xxx, kdy poškozená našla obžalovaného v úplně zuboženém stavu, byl hrozně moc hubený, permanentně zvracel, měl žlutý obličej, žlutý oči, dokonce měl v očích i takový krvavý tečky, vypadal příšerně. Poškozené bylo jasné, že jej musí odvézt do nemocnice, že takhle to dál nejde. Šla s ním na ten penzion, kde s ním spala jednu noc, on celou noc zvracel, napil se, zvracel a pořád dokola, sotva stál na nohou. Ráno 18. října ho naložila do auta a jeli na xxx, zastavili u xxx nebo u xxx, před xxx, a když vystupovala, tak obžalovaný dostal záchvat, kdy zkolaboval v autě, přestal dýchat, otočily se mu oči, začal se celý klepat a šla mu pěna od úst, poškozená mu poskytla první pomoc a zavolali záchranku, rozdýchali ho a odvezli ho do xxx. Tam ho nechali pouze 5 dní, problém byl, že v té době kvůli Covidu nepřibírali v protialkoholních léčebnách, kam by on měl jít, takže se vrátil k poškozené v tomhle stavu, dostal nějaká antibiotika, která bral a po tuto dobu se snažil opravdu měsíc nepít. Měl strach z toho co se s ním děje, dokonce se i zpravil, začal zase vypadat dobře, ale jeho psychika byla absolutně zničená, pořád plakal, něco řešil, měl halucinace po tu dobu, každou chvíli v noci ho poškozená nacházela někde po bytě brečet. Říkal jí, že vidí nějaký duchy, nějaké lidi, že už si pro něj jdou, v xxx mu řekli, že zemře do konce roku, když bude pít. Zhoršovalo se to postupem času, on ztrácel pojem o tom, co dělá, každou chvíli v noci byl dezorientovaný, poškozená už byla vyčerpaná, nemohla na něj dohlížet každou noc, takže se mu i podařilo ten alkohol koupit. Jinak nikdy poškozené nic nevzal, dělala se s ním automaticky sama, nikdy ho nebrala jako bezdomovce. Prostě problém byl ten lockdown, ten Covid, byli pořád zavření doma a nikam se nesmělo vycházet, bylo to depresivní a léčebny nepřibíraly pacienty. Pak to vygradovalo, stalo se to s tím psem, poškozená nevěděla, co se se psem stalo, byla na něj naštvaná, dodnes neví, co se stalo, poškozená žádný svědek toho, že by viděla, že obžalovaný udělal něco pejskovi, dveře byly otevřené, H. spal a huhlal nějaký věci. On v podstatě vždy když byl vypitý na 3 promile, tak říkal blbosti a někdy mu nebylo ani pořádně rozumět, poškozená to spíš odposlouchala a nějak vyběhla ven, nechala ho vyvést, protože byla strašně vyčerpaná, sama začala mít zdravotní problémy z vyčerpání, tak to řešila tak, že ho zase pošle do xxx rodičům, aby se zase chvílku starali oni. Byl u rodičů, na penzionu vedle rodičů. Obžalovanému se stýskalo. Tím, že ho vždycky musela vyhodit, tak to těžce nesl a asi i do alkoholu víc spadnul, když byl pryč v xxx. Když byl v xxx, tak rodiče obžalovaného telefonovali poškozené, aby za ním přijela, že mají o něj obavy, že je zavřený na tom penzionu a neví, jestli se tam neupíjí, že se tam za ním nemůžou dostat. Tak za ním jela, našla ho, byla tam s ním dva dny a pak se musela vrátit zpátky do xxx, on tam zůstal v jakési péči své rodiny, která se snažila o to, aby nepil vůbec, takže tím mu prudce snížili ten příjem alkoholu a H. začal mít už abstinenci příznaky. Začal mít pocení, bušení srdce, všechny ty průvodní efekty abst'áku a oni ho museli nechat odvézt do xxx do nemocnice na vyšetření, protože si stěžoval na bolesti u srdce, že se mu špatně dýchá, že se dusil, čemuž poškozená věří, protože každou chvíli měl problém s játry, žloutnul, takže věří tomu, že ty problémy s dýcháním určitě měl. Odvezli ho do xxx, jenomže tam byl zase průběh Covidu, lékaři tam měli spoustu práce, tak ho jenom vyšetřili, udělali mu základní vyšetření a vyhodili ho ven. To volal poškozené, aby pro něj přijela, že stojí v xxx před nemocnicí. Tak pro něj dojela a vzala jsem ho zpátky k sobě do xxx. To se odehrálo 3-4. prosince, krátce předtím, než se to stalo a tam už opravdu měl snižování dávky toho alkoholu, protože rodiče se mu v tom snažili zabránit, i on se ani nijak nebránil, tím si snížil dávky a nebyl u toho žádný lékařský dohled a bylo mu špatně. Podle poškozené v téhle době potřeboval nastoupit někde do léčebny, že to byl stav, který měl spíš zvládnout s lékařem a ne jenom s přítelkyní. Takže si ho přivezla domů s tím, že on opět slíbil, že se bude snažit s pitím přestat, že ví, že by ho to mohlo zabít, že nechce umřít, že chce být s poškozenou, že má ty plány do budoucna, že budou spolu. Plánovali společně strávit Vánoce,

že potom skutečně nastoupí do léčebny, v těch léčebnách je podmínka, že musí mít 0 promile, aby je tam přijali. Není to tak, že by v nějakém rauši tam mohl nastoupit. Tudiž tam ta snaha to snížit na 0 byla, ale spouštělo mu to ty abstinenci příznaky a bylo to náročný. Obžalovaný říkal poškozené, že když to nemá, tak vidí postavy, vidí duchy, že se bojí toho, že to nemá, že umře, že znovu dostane ten záchvat. Poškozená si myslí, že odešel z bytu i k xxx si něco koupit a ona se s ním o ty flašky prala, vylila je. Když to přinesl domů, stál za dveřmi, měl to v kapse, tak to vylila. Tím se zase ty dávky snižovaly a co byl takhle necelý týden u poškozené, tak to byla vlastně příprava na to, aby mohl jít po Vánocích do té léčebny, snažila se, aby se to snižovalo, aby se dostal na 0, jenomže mu to spouštělo to delirium.

V den skutku šel ráno obžalovaný dolů k xxx, koupil si tam lahvičky a poškozená mu je hned vzala, přetahovali se a poškozená jednu vylila celou za postel. Řekli si, že pojedou do xxx, kde má poškozená nemovitost, kde stojí i mobilheim pro obžalovaného. Měli hlad, tak si došli v xxx na oběd, obžalovaný vyprosil asi 2 piva k obědu. S tím poškozená tak nějak souhlasila. Pak to vzali ještě přes xxx, kde má poškozená taky 1 byt, který prodává. Byli na kávě v cukrárně a v tom bytě se dělalo H. špatně, potil se, třásl se, myslela si, jestli nemá Covid, nebylo to o tom, že by si myslela, že mu začíná nějaký těžký delirium. Protože v xxx opravdu Covid rádl a tak si říkala, že půjdou další den k lékaři a v té xxx se poškozená rozhodla, že tam nakoupí předvánoční nákup, strávili tam hodně času. Každý si vzal svůj košík a jezdili po obchodě, obžalovaný měl nakoupeno dříve než poškozená, opustil obchodák a poškozená vyjela až potom. Nemůže říct, že by ho viděla, že pije alkohol. Jde o to, že H. dokázal vypít 10 l čehokoliv, jak alkoholu, tak nealkoholických nápojů, prostě byl zvyklý na neustálý přísun tekutin. Člověk, který do sebe dokáže neustále nalít 8-10 l tekutin, to je obrovský nápor na ledviny, neustále měl nějakou lahev v ruce, ale nebyl to vždy alkohol, bývala to i limonáda. Nemůže říct, že by ten den pil alkohol, v ten den poškozené nepřišlo, že by pil, on se skutečně snažil spíš nepít kvůli poškozené. Jeli do xxx, obžalovaný byl unavený, protože mu nebylo dobře. Tam zatopil v krbu, začal vařit, najedli se a poškozená myslí, že si otevřel malý pivo a z toho půlku vypila poškozená, takže jestli měl 1 decku, a to je to poslední co si pamatuje, že v ten den vypil, od té doby nic. Oproti tomu na co byl zvyklý, tak to bylo opravdu hrozně málo. Ve xxx se rozhodli, že tam spát nebudou, tak jeli zpátky do xxx, obžalovanému nebylo dobře, mysleli si, že mu začíná Covid. Jeli zpět do xxx s tím, že poškozenou bohužel napadlo v xxx koupit vánoční ozdoby, u pokladny když platila, tak H. už nevydržel, říkal, že tam omdlí, že musí ven, takže čekal venku u auta. Dovezli to do xxx, do bytu v xxx, který tam má poškozená prázdný a tam plánovali Vánoce oslavit, aby obžalovaný nemusel být na xxx, kde na něj lidi koukali už skrz prsty. Poškozená tam dělala nějakou práci a H. bylo špatně, potil se, měl nějaký třes, nebylo mu dobře, takže jeli na xxx. Kolem 10-11 hodiny se dostali do bytu na xxx s tím, že jemu se spát nechťelo, ale poškozená byla úplně vyřízená, vzala si na sebe pyžamo a šla si lehnout.

Poškozená usnula a obžalovaný jí začal budit. Nejprve ji přišel obejmout, dal jí pusku, byl milej. Pak ji probudil za další hodinu, to jí přišel říct, že je i na kluky a takový blbosti, tak se tomu zasmála, protože se ten den milovali asi 2x. Pak znovu usnula a asi ve 3 hodiny ráno se tam objevil znova a to byl úplně jinej. Otevřel okno a začal volat, aby se šla podívat z okna na ulici, že tam policisti mlátí někoho a že je tam spousta světél. I křičel z toho okna a poškozená ho musela držet za tričko, aby z okna nevypadl, stáhla ho zpátky, okno zavřela a řekla: „*co blázníš, tam nikdo není, běž si lehnout.*“ Pak znovu usnula a přiběhl tam znovu, to přiběhl po čtyřech, vydával podivné zvuky, řekl poškozené, jestli je transvestita a takový různé věci říkal, jako kdyby viděl úplně někoho jiného. Poškozená mu říkala: „*ne, prosím tě, jdi si lehnout.*“ On nejčastěji když mu bylo špatně, tak chtěl spát v obýváku, nespál v ložnici, takže poškozené nebylo divné, že si šel lehnout někam jinam, prostě spával v obýváku. Takže zase odešel a asi tak ve 3:30-4 hodiny ráno, protože on nechal otevřené dveře, tak slyšela, jak cinkají SMS zprávy, že odchází, to bylo hodně slyšet a to ji vzbudilo, šla na záchod, šla k němu do té kuchyně a ptala se ho, co blázní, proč nespí. On tam seděl neustále oblečeněj, psal tam nějaký věci do mobilu, podivně se u toho chechtal, poškozená viděla na mobilu, že je to tel. č. jeho bratra a říkala mu, že se zbláznil, takhle ráno někomu psát, někoho otrávit a

šla si znovu lehnout s tím, že říkala, že ráno musí jet do nemocnice, protože si myslela, že má Covid, že mu není dobře. Asi ve 4:30 poškozená najednou otevřela instinktivně oči v ložnici a obžalovaný nad ní stál s nožem. Úplně se vyděsila, on měl v obličejí takovej kamennej výraz, nebylo to úplně vidět, protože byly jenom otevřené dveře, šlo tam světlo z kuchyně a mírně světlo z ulice z xxx. Byl v podivným stavu, ten výraz co měl byl výraz člověka, který není při smyslech, stál nad poškozenou s tím nožem. Říkala mu: „*co blázníš, pust' to.*“ a jak se k poškozené skláněl, tak ten nůž chytila za čepel, protože nebylo za co jinýho ho chytit a říkala si, že zabrání útoku třeba když jej zlomí, docela dlouho se přetahovala o ten nůž, pokoušela se zlomit tu čepel, ale nešlo to, pružila, bylo to docela tvrdý, takže se jí to nepodařilo. První rána šla nad oko, takže po celou tu dobu dál jí tekla krev do oka, takže nemůže říct, že by všechno viděla, musela si to neustále vytírat z oka. V tu chvíli si uvědomila, že je skutečně zle, že se něco děje, že to není legrace a tak se přesunula na druhou část postele a on taky, nad poškozenou a začal bodat. Bodal do poškozené, ta se různě natáčela, aby zabránila tomu, že by to šlo do míst, do kterých nechtěla, ale to se jí asi taky nepodařilo a v téhle době začal H. bodat i do sebe, takovej běs. Vůbec nevěděla, co se děje, proč to dělá, tak hodně křičela, aby vzbudila co nejvíc lidí, protože si řekla, že největší pomoc bude vzbudit lidi. Pak ho ten běs nějak přestal, poškozená zůstala ležet na posteli se zabodnutým nožem v hrudníku a H. byl někde na kraji postele v nějakým stavu, vydával tam nějaký takový skřeky. Poškozená v tuhle chvíli kontrolovala, jestli umírá, nebo jestli žije. Využila téhle situace a s tím nožem se přesunula na kraj postele a říkala si, že se zkusí zachránit. Jenže utíkat se zabodnutým nožem v hrudníku, prostě měla tendenci si ten nůž vyndat, vadilo jí to, bylo to nepříjemný mít v plíci zabodnutý nůž, tak si ho tam vsedě na posteli vytáhla a zahodila ho na zem. Z toho pokoje odcházela s tím, že jak ten nůž udělal hluk, tak on se ho znovu chopil a otočil proti sobě. Slyšela nářek, že si ho asi tlačí do břicha, tak přivřela za sebou dveře a využila situace k útěku, protože ložnice je hned vedle vchodových dveří, na štěstí nebyly zamčený, nemusela hledat klíče, aby odemkla, bylo to zavřený jenom na kolečko. Vyšla ven na chodbu a zavřela za sebou, držela si krvácející ránu a seběhla do prvního poschodí, kde z těch schodů jakoby už spadla, tudíž vleže na zádech bouchala na dveře K. a pokoušela se je tím rámusem vzbudit. Bylo jí jasné, že když neotevírají a je tam hrobový ticho na chodbě a krvácí, že by jí už nikdo nepomohl, tak se otočila na čtyři a po těch čtyřech došla v prvním patře k výtahu, natáhla se, přivolala si výtah, vsunula se do výtahu, sjela do prvního patra a tam se začala plazit ke vchodovým dveřím, natáhla ruku a podařilo se jí otevřít dveře, vyplazit se ven, viděla už docela tmavě, ale pořád měla ještě sílu na to křičet, tak křičela co nejvíc. Byl lockdown, takže hrobový ticho, hodně se to tam rozléhalo a myslí si, že se jí podařilo vzbudit hodně lidí a když už volala dlouho, tak dokonce někdo z okna zavolal: „*nůž jedou*“, takže přijeli policisti, dávali poškozené první pomoc, zastavovali rány, zatěžovali to něčím, aby tolik nekrvácela. Přijela záchranka, ti už pak poškozené dávali infuze v sanitce a převáželi ji na xxx, kde se prala s lékaři, protože se bála, že ji uspí napořád, takže byla trochu bojovná. Poškozenou se podařilo zachránit, podařilo se zachránit obžalovaného, takže poškozená je hrozně šťastná, že žije. Jejich vztah se prohloubil, naopak aby se ukončil, tak spíš se prohloubil. Poškozená chodí obžalovaného navštěvovat, podporuje ho, za těch 10 měsíců na sobě udělal ohromný množství práce, ta jeho osobnost, kterou v něm vždycky vnímala, se vrátila, i jeho zdraví se stabilizovalo, má radost z toho, že se nakonec podařilo to, o co všichni usilovali, že H. žije, poškozená ho pořád miluje. Poškozená by ho nikdy v úzkých nenechala a nenechá ani teď. Sama by si přála, aby byl zproštěn viny, protože s ním plánuje život, budoucnost, je ráda, že přežili a chce, aby spolu byli. Protože se nemůže vrátit na xxx, kde na něj ty lidi koukají úplně jinak, tak poškozená koupila byt v xxx, který s rodiči zařídila a až se H. dá dohromady a uzdraví, tak má kde být a poškozená by tam byla i s ním. Stále má plány na to budovat s ním budoucnost a nechce se jí vzdát, má ho ráda. Jestli jí za to někdo odsuzuje, tak všechno dělala z lásky a dělá dál.

K dotazům směřovaným zejména k vyjasnění rozporů ve výpovědi u hlavního líčení oproti výpovědi z přípravného řízení, poškozená uvedla následující. K dotazu stran konzumace alkoholu obžalovaným po dobu jejich soužití uvedla, že byla svědkem jenom užívání alkoholu, který se vystupňoval z důvodu úmrtí sestry, nedokázal to unést se svou psychikou, žádné drogy ho neviděla

užívat. Sem tam si míchal do tabáku marihuanu, ale to nebral obžalovaný za drogu, je to běžné dostupné a nemá to THC. Ohledně užívání alkoholu obžalovaným během jejich soužití tam byly úseky, kdy nepil vůbec, kdy byl úplně úžasný partner. Zvrat byl v úmrtí sestry. Když po jaterním záchvatu začal znovu pít, to bylo docela dost, pil Cuba Libre, nebo vodku, pak to zase zmírnil na pivo, on se snažil přestat. Když pil takhle hodně, tak se snažil to potom srážet pivem, že to má méně promile. Vždycky něco provedl, stalo se něco, pak se omluvil, vrátili se spolu, začalo to znovu hezky, omluvil se, snažil se to snižovat, potřeboval do léčebny. Potom jaterním kolapsu mu stačilo k opilosti míň, už to tělo bylo zhuntované, byl hrozně hubený. U něj tím, že má cirhózu jater, tak i nepití alkoholu mu vyvolávalo určité symptomy, prostě mu bylo špatně. To nebylo jenom to, že když byl opilý, že mu bylo špatně, jemu bylo špatně i bez toho. Potřeboval nějakou podpůrnou léčbu, která by mu pomáhala ty abst'áky překonávat. Pak najednou byly 3 promile a nevěděl o sobě, rozmlátil spoustu věcí, poškozená se s ním kolikrát prala, přetahovala o alkohol, o klíče, aby si ho nemohl jít koupit. Před 10 měsíci to nazvala domácím násilím, spíš to bylo takový, že se s ním taky přetahovala, nechtěla, aby pil a z toho vznikaly konflikty. Řekla by, že když nepil, bylo mu špatně. I když mu bylo špatně, dokázal to překonávat a být dobrý partner. Agresivní, protivný, nebo vyčítavý byl podle toho, jak se napil. Nikdy nebyl takový bez toho, proto se do něj zamilovala, byl milej, vtipnej. K četnosti a množství běžné konzumace alkoholu poškozená uvedla, že to tak, že se snažil kvůli ní přestat. Tím, že mu to nešlo, to byly nárazovky, buď nepil 3 dny vůbec, pak třeba 4 dny zase hodně moc, pak zase 3 dny vůbec, protože se ho snažila přesvědčit, aby nepil. Bylo jim spolu hezky, snažil se to vydržet, asi ta závislost byla těžká, nevydržel to vždycky, neustále se to měnilo. Extrémní pití vypadalo tak, že byl schopný vypít i šest litr a půl láhvi piva, za 1-2 dny. Za 5 dní do sebe lámal zase něco jinýho, třeba tvrdý alkohol, došel si koupit malý vodky nebo panáčky. Když chtěl přestat, tak si koupil malýho panáčka. Chyběly mu podpůrné léky, které dávají tělu signály, že ten alkohol má. K tomu, že obžalovaný uvedl, že polovinu měsíce pil poměrně normálně, což znamenalo cca 10 piv denně, poškozená uvedla, že někdy ano, ale to nebylo normálně, to bylo spíš, když to bylo horší, než ho poznala, tak neměl finance a takovýto konzum by si každodenně nemohl dovolit. Bylo to nárazové, on se s tím rád vychloubá, že to dokáže vypít, ale určitě ne každý den. Co byl s poškozenou, tak to určitě každý den nebylo. Prostě nárazově, občas se tak předvedl, ale nebylo to každodenní pití. Byly to právě takové situace, že chvíli pil hodně, pak nepil, pil, bylo to různé, poškozená neví, co to dělalo s tím organismem. To velké pití začalo až skutečně po smrti jeho sestry. Velké pití obžalovaného z pohledu poškozené v té době nebyly piva, spíš vodka. Nemůže říct množství za den, občas se stalo, že vypil 4 placatice nebo si to různě poschovával po bytě, našla to i v šatníku, někdy mu to vzala přímo z kapsy. Poškozená nemůže říct, že by viděla, co přesně vypil, protože on to někdy udělal tak, že si to koupil a rovnou to vypil, takže to třeba nepřinesl ani domů. K dotazu zda poškozená zažila s panem obžalovaným obdobnou situaci, kdy by byl ve stavu jako dne 12. 12. 2020 uvedla, že ano, jednou se stalo, že měl s sebou prášky z xxx, vzal si jich víc, smíchal to s alkoholem a to přišly právě tyhle halucinace. Rozbil lahev o zem, pak si do toho sedl, byl celý pořezaný od střepů, chtěl vyskočit z balkonu. Poškozenou vyděsil, zavolala záchranku, odvezli ho na léčení, tam vydržel 10 dní a pak se vrátil. Poškozená dále uvedla, že obžalovaný jí 2-3x rozbil televizi, taktéž rozbil dveře a notebook, byl opilý, strčil ho do trouby, vždycky hrála rozchod, protože se ho snažila přinutit přestat pít, rozchody byly takový demonstrativní, když nepřestaneš, tak tě nechám. Obžalovaný se po užití alkoholu choval dle poškozené tak, že když to bylo do těch 2 promile, tak typický alkoholik, seděl a viděl na ní všechno možné, nepříjemný, žárlil. Když to bylo nad 2 promile, tak by řekla, že pomalu nevěděl, co dělá, třeba viděl různé stíny, začal pěstí bouchat do vzduchu, poškozená se ho pak bála. Proto nejčastěji když už byl takhle opilý, volala policii, ztrácela nad ním kontrolu, věděla, že ho už nezvládne. Už neví, kolikrát policii volala, bylo to dostkrát, ve všech případech byl obžalovaný pod vlivem alkoholu. Na 3 promilích už byl agresivní, pod 3 promile byl takový normální žárlivý opilý člověk. Míru agresivity s mírou hladiny alkoholu už měla poškozená okoukané, viděla to podle lahví, co tam byly. Protože když se nedostal na tu hladinu, tak ten alkohol schovával, přemýšlel a byl běžně opilý, u něj to bylo tak, že se cítil dobře. Když se opil hodně moc, tak už to ani

neschovával, bylo to všude kolem něj, dělal tyhle věci, že bouchal pěstí, s někým se pořád pral, říkal, že něco vidí, slyší a tak. Poškozená se vždycky zpětně, když se k ní vrátil, dozvěděla od něj, kolik mu naměřili. Když byl nejvíc opilý, tak byl agresivní i vůči poškozené, protože ani nevěděl, kdo je. Agrese se projevovala tak, že ji chytl za ruku, různě jí rval věci z ruky. Zároveň poškozená uvedla, že měla z obžalovaného strach, pokud pil, nevěděla, jak to dopadne, co se bude dít. Když nepil, strach z něj neměla. Když poškozená s obžalovaným následně řešila, proč volala policii, omlouval se a říkal, že se polepší. K tomu, že v přípravném řízení poškozená vypovídala o domácím násilí uvedla, že u výpovědi ze dne 22. 12. byla na obžalovaného naštvaná, ten výslech trval 3 hodiny, byla rozřezaná, vše jí bolelo, měla v sobě prášky proti bolesti, bylo to náročný a chtěla to mít vše za sebou. V podstatě si to po sobě skoro ani nepřčetla, prostě to podepsala a byla ráda, že jede domů do postele. Asi něco takového vypovídala, ale ve svém smyslu, na tom papíře vyznívá jinak, než jak to myslela. Bylo to vzájemné, k vykázání došlo jen proto, že jí rozbil věci a poškozená nemá příbuzné, kterým by mohla zavolat, aby ho vyhodili. Bylo to opilecké chování, že třeba byl vulgární, nebo po poškozené plivl, tak dostal facku. Jednou na ní spadl opilý a hlavou jí t'ukl o čelo, pak měla monokl, takže to vypadalo, že dostala pěstí, ale nedostala, prostě na ni spadl. Poškozená nemá představu, proč došlo k jejímu pobodání, k chování obžalovaného 11. 12. večer a tu noc z 11. na 12. 12. uvedla, že byli romantičtí, drželi se za ruce, plánovali budoucnost, Vánoce, i kvůli tomu jeli na nákupy, chybí jí motiv. K otázce, zda byl obžalovaný podle poškozené „zhulený“ jak vypověděla v přípravném řízení, uvedla, že si myslí, že nebyl, jen spekulovala nad tím, proč se to stalo, nestojí si za každým slovem z výpovědi. Poškozená nezaregistrovala, že by si obžalovaný v den napadení bral nějaké prášky. K rozporu ohledně doby, kdy začal obžalovaný bodat i sebe, kdy u hlavního líčení poškozená vypověděla, že v podstatě obžalovaný střídavě bodal sebe a poškozenou, oproti tomu v přípravném řízení vypověděla, že nejdříve bodal pouze ji, poškozená uvedla, že obžalovaný bodal střídavě ji a sebe, tenkrát si to nevybavila, teď ano, tenkrát byla v ohromném náporu, bylo jí špatně, nemůže vidět do hlavy, co si myslel člověk, který bodá v nepřítomnosti, každopádně taky právník (pozn. soudu zřejmě myšleno původní obhájce) o žádné nepřítomnosti neříkal, řekl jí přesně, co má vypovídat. Pan vyšetřovatel to opomněl napsat, celou výpověď po sobě nečetla, protože jí bylo velice špatně, když odjížděla a když to podepisovala, skoro tam omdlela. Obžalovaný bodal do sebe během toho, když bodal do poškozené. A pak když odcházela z ložnice, tak slyšela ten nářek, který si způsobil už předtím, když do sebe bodl, tak takový zvuky dělal i potom, ale určitě ho neviděla, protože jí tekla krev do očí a ta výpověď, která je napsaná od kriminalistů, když se poškozená vzbudila z narkózy, tak od té se od celé distancuje, protože to nevypověděla. Obžalovaný při útoku nic neříkal, bylo to takové huhlání, když něco začala říkat, tak něco začal hulat. Z toho si zdůvodnila, že říká: „*chceš vědět za co?*“, ale nic jadrného neslyšela, to je zase sestavené z nějakého huhlání. Na dotaz, zda má poškozená nějaké byt' i subjektivní vysvětlení proto, proč k útoku došlo, uvedla, že obžalovaný měl delirium tremens, které člověka ohrožuje na životě, které ho prakticky ovládne, že ten člověk ztratí pojem o čase, má halucinace, je o tom přesvědčená a z toho důvodu ho brání. Absolutně se distancuje od toho, že by to udělal úmyslně. Poškozená nezažila, že by se obžalovaný choval k jeho rodičům fyzicky agresivně, vůbec, naopak mamince za přítomnosti poškozené nosil, kupoval dárky, ale měl s nimi komplikovaný vztah. Poškozená mu dala finance na to, aby mohl sám hospodařit, tak on jim to dal. Stalo se, že byl vulgární. Jediné co se stalo, tak nějak že ho o Vánocích nechali za dveřmi na mrazu, na Štědrý den a nepustili ho domů a nedali mu ani štědrovečerní večeři. Pak docházelo mezi rodiči a jím k velkým rozporům.

Poškozená nezažila, že by se obžalovaný choval agresivně k velkému psovi, kterého měli, nebyla to vhodná rasa pro poškozenou, měl velkou sílu, tak ho musel obžalovaný občas plácnout, aby ho srovnal. Poškozená to nebrala tak, že by ho týral, má i potvrzení od chovatelky, že vlčák B. určitě nebyl týraný, že byl naprosto v pořádku. Pes Ž. byl pes poškozené, kupovala ho ona a stál 20.000,- Kč. Když se Ž. ztratila, ráno odešla poškozená nějak v 10 hod., ona vyběhla na chodbu, tak jí zaháněla zpátky. Pak byla poškozená někde ve městě, vrátila se po 13 hodině domů, dveře byly otevřené, obžalovaný spal v obýváku. Tak ho budila, kde je Ž., protože byly dveře otevřené, pes

nikde a on byl úplně opilý. Tak tam do těch peřin huhlal a huhlal: „*zabil jsem ji*“. Poškozená mu říkala, že zešlel a on na to: „*v myšce*“, pak se zase zahrabal do peřin, tak s ním znovu klepala, protože tomu nemohla uvěřit, tak on zase, že mu utekla, pak řekl, že jí zajelo auto, hrozně věci říkal. Poškozenou děsily všechny varianty, tak si říkala, že už zase blázní. Vyběhla ven na ulici, jenom s mobilem, kde už neměla skoro žádný kredit. Protože místní policie řekla poškozené, že kdyby bylo něco znovu s obžalovaným, tak abych laskavě nevolala na 158 a volala rovnou na obvodní oddělení, ale nevěděla číslo na obvodní oddělení, tak volala svému kamarádovi panu R. a ten nakonec na tu policii zavola. Poškozená se koukala do kontejneru, tam nebylo nic, tak tam nějak ještě běhala, volala, Ž. nikde nebyla. Volala po útulcích, do xxx myslím, s kamarádkou paní P.

Vzhledem ke skutečnosti, že se výpověď poškozené u hlavního líčení v podstatných skutečnostech odchylovala od výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení, byly tak dány důvody pro **přečtení svědecké výpovědi paní poškozené z přípravného řízení** podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu, níže soud uvádí relevantní zjištění.

Obžalovaný byl pozorný, viděla možnost, že chce bojovat se svou závislostí na alkoholu, vyhledali psychiatry a psychology a snažil se s tím ze začátku bojovat. Rozešli se někdy před jeho záchvatem dne 18. 10. 2020, tedy začátkem října, kdy odjel do xxx, ale rodiče ho nevezli zpátky a on tam spal někde v lese. Svědkyně o něj dostala obavy a jela za ním do xxx, to bylo 16. 10. 2020, kdy ho vyzvedla u xxx, kde ho našla ve zuboženém stavu, úplně žlutého, měl žluté i oči. To je zlom, kdy se ten stav začínal vracet. Druhý den ráno byl jeho stav hodně závažný a tak ho vezla do xxx do nemocnice, to bylo 18. 10. 2020. On zkolaboval v autě, u xxx, upadl do bezvědomí, poskytla první pomoc umělým dýcháním a přivolala záchranku. Obžalovaný tehdy prodělal jaterní mrtvici. Snažila se mu být po dobu hospitalizace oporou, telefonovala mu do nemocnice, neboť ji tam uvedl jako osobu blízkou a postavila se k věci, jako jeho přítelkyně. Od návratu z nemocnice začal šilet, řekli mu, že mu zbývá málo života, že ta játra jsou zdevastovaná. On místo snahy o nápravu se začal loučit se životem a znovu se chytl flašky a přišlo jí, že se chce oddělat alkoholem. Po propuštění z nemocnice bydlel střídavě u ní v té xxx, střídavě po hotelech a penzionech. Vždycky když pil, něco jí v bytě zničil a tak ho musela vyhodit, ale s tím, že se o něj bude starat, aby věděla, co dělá a kde je. Byla v kontaktu i s jeho rodiči.

Pár dní před skutkem ho vyhodili v xxx z nemocnice, kam si pro něj přijela a odvezla ho k sobě domů. Byl tam na vyšetření kvůli obtížím se srdcem. Matka jí řekla, že obžalovaný má silné abstinenci záchvaty, že i to srdce má problémy. První den, co byli spolu doma, byl v pohodě, vařil, spal, byl celý den zavřený v bytě, nebylo mu dobře. Měl stále hlavu v rukách a trápil se všemi těmi svými potížemi. Počítal s tím, že do konce roku zemře. Pak ten druhý den, kdy se to stalo, se ráno vzbudila a on jí řekl, že by se rád podíval na vesnici, kde má chalupu, jsou to xxx. Tam mu koupila mobilheim. Takže vyjeli do xxx, pak zmínil, že by se jeli podívat do xxx, kde má svědkyně byt, taky ho zkontrolovat. Ten byt ve xxx zkontrolovali a to už mu nebylo dobře. V tom bytě si lehl, tak na půl hodiny. Obžalovaný vždy vyhledával obchody, aby si nakoupil tajně alkohol. Jeli ve xxx a asi si něco koupil, aby se zásobil. Nakoupili si tam zásoby, deky a maso, protože uvažovali, že budou spát v tom mobilheimu. Dojeli do xxx již ve večerních hodinách. Mohlo být tak 17:00 - 18:00 hodin. On začal vařit jídlo, byla dobrá, normální nálada. Plánoval budoucnost, Vánoce. Najednou si řekli, že tam spát nebudou a jeli zpátky na xxx. Během cesty plánovali Vánoce v bytě svědkyně v xxx, kam se chce přestěhovat a plán byl ten, že si tam udělají krásné Vánoce. On měl ale pravděpodobně někde poschovávané lahvičky a nejspíš pochyboval o jejich plánech a neustále byl vnitřně přesvědčený, že zemře. Navrhla, že půjdou koupit ještě do xxx vánoční ozdoby. Byli tam kolem 20:00 až 21:00 hodin a jeli ten nákup uklidit do toho bytu v xxx. Pak se vrátili cca mezi 22:00 a 23:00 hodinou na xxx a vrátili se do bytu ve xxx ulici. Mohlo být kolem 23:00 hodiny. On si dělal ještě něco k jídlu v kuchyni, svědkyně si vzala pyžamo a kolem půlnoci si šla lehnout a začala usínat. Neví, co obžalovaný požil v té době, kdy nebyla v té kuchyni, co si vzal, čeho se napil. Za tu noc se v ložnici objevil několikrát, kdy tam vběhnul. Poprvé chtěl sex, pak se tam objevil za hodinu, kdy ji vždy vzbudil. Za další hodinu se tam objevil znova a to už byl ve špatném stavu. Skákal po

ložnici, koukal z okna a říkal, že tam jsou všude policajti, že do někoho kopou. Pořád chtěl, ať se podívá z okna. Řekla mu, že tam nikdo není, šla se totiž podívat a ulice byla úplně prázdná. Myslí, že měl halucinace, měl takové uzounké zorničky. Asi ve tři ráno ji vzbudil zase a řekl jí, že je transvestita. Řekla, že není a ptala se ho, co v té kuchyni dělá, jestli pije a říkala mu, ať jde spát, že blázní. On pak nechal otevřené dveře do ložnice. Svědkyně už pak nemohla úplně tvrdě spát. Mezi 03:30 a 04:00 ráno slyšela zvuk mobilu při posílání SMS. Psal je v kuchyni. Šla za ním a ptala se ho, co blbne, komu takhle ráno píše. Řekl, že bráchovi. Přibližně asi ve 04:00 hodin najednou nad sebou viděla obžalovaného s nožem. Ležela na straně postele, která je blíž dveřím. On nejdřív seděl na té posteli, a kam šly ty první bodné rány si, nevybaví. Ono se to stupňovalo, to bodání, nejdřív bodl z toho sedu na posteli. Svědkyně se naklonila na bok a chytila čepel toho nože, aby to odklonila a snažila se mu nůž vzít a zlomit tu čepel, protože on ho držel velmi pevně. Když se jí to nepodařilo, tak se rozhodl pokračovat ve své činnosti, naskočil nad ní a bodal všude po těle. Pak využil toho, že se z boku přetočila na záda a bodl ji do břicha a to věděla, že se trefil na dost vážný místo. V tu chvíli i on věděl, že už není cesty zpátky, že vraždí. Viděla to na něm, ten běs. Křičela na něj, aby ji nechal žít pro syna Daniela, načež začal mířit na srdce, které si chránila levou rukou, tou si bránila hlavně hrudník a hlavu a snažila se jí zachytit ten nůž. Chtěl ji trefit do srdce. Pak si vzal ten nůž do obou rukou a bodl ji do hrudníku. Byl přesvědčený, že ji trefil do srdce a zabil, kdy nůž byl zabodnutý až po rukojeť a on ho v ní nechal. On byl přesvědčený, že ji zabil, ale svědkyně věděla, že srdce není zasažené, že žije, že má ještě šanci. Nůž si vytrhla, zahodila ho na zem a řekla, že umírá. Zvedla se a odcházela, šourala se jako umírající a šla ke dveřím. Hrála před ním, že umírá, že někdy padne. Otočila kolečkem v zámku na dveřích, vyhákla bezpečnostní řetězky a otevřela dveře. Dělal zvuky, že umírá a on věřil, že tam někde padne, zkrátka za ní nešel. Ty dveře pak zabouchla. Držela se za srdce, za tu krvácející ránu a šla ještě vzpřímeně do prvního patra, kde chtěla zabouchat na sousedy K. Ze schodů ale spadla, nesešla je, a ležící na zádech kopal do dveří K. a křičela o pomoc. Bylo ale ticho, nikdo nereagoval, nikdo neotevřel. Spali nebo nebyli doma, neví. Již po čtyřech, neboť se její stav zhoršovala a slábla, se doplázila k výtahu, zmáčkla ovladač, výtah přijel, po čtyřech vlezla do výtahu, zmáčkla "Pečko", sjela dolů, už viděla černě. Tak se plazila po čtyřech, už viděla jen napůl, prostě šedě, jako když máte málo krve. Ještě se doplázila asi tak 3 nebo 4 metry ven z vchodových dveří paneláku, tam padla a věděla, že jestli jí někdo nepomůže, umře. Bylo tam ticho a tak nesilnějším hlasem, co umí, křičela o pomoc, že je pobodaná. Křičela dlouho a už do toho přicházel i pláč, že nechce umřít. Najednou slyšela nějakou paní, že už jednou. Ještě si pamatuje, že přijeli policisté, kteří už tam kvůli obžalovanému byli a ti jí poskytovali první pomoc. Pamatuje si vše, až do doby, než ji uspali na sále. Pamatuje si, jak prosila doktory, aby jí zachránili život, což se podařilo. Myslí si, že na ni obžalovaný žárlil. Jak měl tyhle halucinace, tak si neustále vymýšlel historky, že ho podvádí. Ona se ale věnovala jen jemu, záchraně jeho života a jeho nápravě. Neví, jak se to stalo, že tohle udělal. Při útoku řekl jen jednu jedinou věc, když si vytáhla ten nůž, tak řekl: „Chceš vědět za co?“ Když po útoku utekla z bytu, slyšela, jak obžalovaný vydává nějaký zvuk, ze kterého usoudila, že obrátil nůž proti sobě a chce se bodat sám, ale neviděla to, neohlížela se. Na dotaz, aby svědkyně uvedla co nejkonkrétněji, kolik jakého alkoholu ten večer obžalovaný vypil a v jakém časovém rozmezí, co jedl a zda jeví známky opilosti, zda to bylo znát například z jeho řeči, motoriky, chování uvedla svědkyně, že neví, jestli něco pil. Schovával si malé lahve vodky. Jemu už stačilo malé množství alkoholu, aby byl agresivní. Je přesvědčená o tom, že se napil tvrdého alkoholu a to vyvolalo celou tuhle událost a to z důvodů jaterní nefunkčnosti. Ve xxx viděla, že má po kapsách láhev, a viděla, jak z té lahve pije. Byla to placatka, co se vešla do kapsy, ale přesný název alkoholu nezná. Byla to průzračná tekutina, domnívá se, že to byla vodka, ale neví to. Na lahvi byla etiketa, ale nevěšela si nápisu. Z něj byl alkohol cítit pořád, ale v ten den si neuvědomuje, že by ho z něj cítila. Ten den ho z té lahve viděla pít jen jednou, ale věnovala se svým věcem, nehlídala ho. Ten den měl ještě pivo k večeri v těch xxx. Zda se pak napil v bytě, to neví, už ho nesledovala. O tom, kolik alkoholu a jakého byl schopen vypít za den, přehled nemá, on si alkohol kupoval tajně a lahvičky s ním si schovával po bytě. Někdy je našla a vylila je. Jinak může říct, že do sebe nalil 6 lahví o objemu 1,5 litru a k tomu ještě klidně i dva litry vodky, ale to

už končilo tím, že volala policii, že byl agresivní a rozbíjel věci. Když se opil, býval agresivní, arogantní, vyčítavý, to je v té nižší rovině opilství, byl i žárlivý, to je tak do těch dvou promile. Nad 2 promile už nastávala agresivita, taková že rozbíjel věci, rozbil televizi, tak, že po ní hodil skleničku. Docházelo tam i k tomu, že svědkyni mlátil, různě jí mačkal ruce. Dělá mu prostě problém ten alkohol. Na dotaz, zda se už stalo někdy v minulosti, že by měl halucinace, že by se choval, jak svědkyně uvedla "jako šílený, běsný", odpověděla, že dříve ne, takové stavy měl až po tom jaterním kolapsu. Například v těch xxx, kde ho byla navštívit na ubytovně, všichni se tam báli jít, protože divně mluvil. Mluvil něco o ďáblu s červenýma očima, takovéhle duchovní věci začal říkat, že vidí. Duchy a tak. Asi na konci listopadu, to byl u ní v bytě a říkal, že tam má duchy, že tam vlítávají v noci bytosti s červenýma očima, že on už má taky červený oči. Z jeho chování soudí, že si z těch xxx přivezl marihuanu, a že si jí ten večer dal, že se prostě zhulil. Typický zápach marihuany svědkyně zná, ale ten večer ho moc necítila, obžalovaný chodil na balkón a smrděl tím pořád. To, že to mohl udělat pod vlivem marihuany, je jen její domněnka. On moc marihuanu neužíval, byl spíš na ten chlast. Užívat drogy ho neviděla a on jí tvrdil, že drogy už neužívá strašně dlouho, že je jenom alkoholik. Na dotaz zda ví, co se stalo s jejím psem, uvedla svědkyně, že vůbec neví, kde Z. je. Byla to taková "vesnická směs". H. jí říkal, že ho zabil, že ho strčil do myčky, pak zase říkal, že mu ten pes utekl, když byl s ním venku na procházce. V pokračování ve výpovědi ze dne 22. 12. 2020, uvedla dne 15. 1. 2021 poškozená to, že si myslí, že ze začátku nebyl H. tak "rozpitý", že tedy toho alkoholu nekonzumoval tolik. Žádné drogy u H. nikdy neviděla, vyjma marihuany, ale té, jak se kupuje u xxx, té slabé. V té době byl H. "zásobený" z xxx od lékařů nějakými léky na psychiku, neví přesně název, myslí, že to bylo něco jako xxx. On na to H. pil víno. To mu způsobovalo záchvaty. Když se víc napil a vzal na to ty prášky, začal rozbíjet věci. Když byl v tomto stavu, vůbec nekoukal na to, jak cenné jsou ty věci, co rozbíjí. Vždy se to zlomilo, když se ve větší míře napil a namíchal to s těmi prášky, rozbil tak drahý věci a i se u toho dost hlučně choval. Bylo to slyšet na celý panelák. U jednoho z prvních incidentů se začal sebepoškozovat. Vyhržoval, že vyskočí z balkónu. Spolykal těch "psychických" prášků hodně moc. Svědkyně proto volala záchranku a myslí, že i policii. Oni ho odvezli do xxx a tam procházel detoxem, byl tam asi 10 dní. Jestli to vydržel tak týden, to bylo moc, každým dnem to narůstalo. Pak do toho přišel už i tvrdý alkohol. Prakticky se opakovalo každý měsíc, každých 14 dnů, že musela volat policii. V paneláku jsou tyhle věci všechny slyšet. Každou chvíli měla něco rozbitého a pak se ho začala bát. Začala se u něj projevovat žárlivost. I ona na něj žárlila, ale tak normálně, běžně. U něj to bylo podpořeno vždycky i tím alkoholem. Když měl v sobě alkoholu málo, byl nepříjemný, rýpavý, dával si na výčítkách víc záležet. Když byl hodně opilý, tak ta žárlivost přerostla v to, že něco rozmlátil, demoloval, zničil několik televizí. Upekli jí v troubě notebook. Sahal často po tvrdém alkoholu. Hlavně po vodce. Stav jeho jater se strašně zhoršoval. Opíjel se denně, už byl zázrak, že byl třeba jeden jediný den střízlivý. On chtěl z toho ven, ale nemohl. Do léčebny nechtěl, nechtěl tam kvůli covidu, že jsou zakázané návštěvy. Vulgární byl, na matku i na svědkyni. Poté, když se jeho vulgárnost vystupňovala, tak jí i nafackoval. Ne tak, že by chytila druhou o zeď. Prostě facka. Jednou ráno přišel opilý, a dal jí takovou jakoby hlavičku, měla něco jako monokl. On měl ty nejhorší stavy ráno, asi proto, že byl nevyspalý. Když pil, tak nespál. Když se pohádal s rodiči, tak se opil a vylil si to na ní. Na dotaz kolikrát jí H. fyzicky napadl a jakým způsobem uvedla svědkyně, že jí dal facky a tu hlavičku. Jednou se tahali o klíče a pohmoždil jí ruku. Střízlivý by jí nikdy nenapadl, to se nestalo. Udělal to vždy jen pod vlivem alkoholu. Nenapadl jí vždy, když se opil ani ne vždycky, když volala policii. Tu policii někdy volala i proto, že si stěžovali lidi v baráku. Co se týká toho, kolikrát jí napadl, není schopna uvést přesněji, prostě každých přibližně 14 dní bylo něco, buď něco rozbil, nebo jí napadl. Častější bylo to, že něco rozbil. Když došlo k tomu, že ho vykázala policie, tak se po těch deseti dnech vzájemně vyhledali, vzájemně kontaktovali. Nebylo to tak, že by se on k ní "dobýval". On neměl kde být a ona měla obavy kvůli jeho zdravotnímu stavu, který se zhoršoval. Nebylo to jenom proto, že do něj byla zamilovaná. Ta jeho zdravotní situace pak vygradovala tím jeho záchvatem, zkolaboval 18. 10. 2020. Pak si pro něj dojezdila do té xxx nemocnice. Oni mu tam pohrozili, že pokud se napije, tak zemře, že do konce roku nevydrží. On tomu uvěřil, a proto po

návratu vydržel asi tak 3 neděle až měsíc nepít, pil jenom čaje. Pak se to zlomilo. Řekl, že to nedokáže, že to nepřekoná, že to je silnější než on a začal znova pít. A to takových způsobem, že když už má zemřít, tak bude pít "pořádně". Začal si znovu kupovat vodku, tvrdý alkohol. V té době jí znova rozbil televizi, upekl jí v troubě notebook. Došlo k hádce a svědkyně druhý den na to už nechtěla otevřít dveře, pustit ho do bytu. On stál za dveřmi a říkal, že žádný alkohol nemá, že má jen vodu, ale po kapsách měl placatky vodky. V bytě nacházela schované lahve s alkoholem. Doma mu alkohol zakazovala, tak on ho třeba kvůli tomu alkohol vypil na ex hned poté, co si ho koupil. Třeba i 1 litr vodky. Bylo neuvěřitelné, kolik toho dokázal vypít. Protože ho znovu takto vyhodila, tak jel do xxx. Byl tam na penzionu, vedle rodičů. Nikdo už ho tam nechtěl ubytovat, vzhledem k tomu, že když je opilý, rozbíjí věci. Ani rodiče už ho nechtěli ubytovat. H. stav se ale rapidně zhoršoval a proto ho sanitka musela odvézt do nemocnice do xxx. Chtěli ho převést od léčebny do xxx, kde už H. pobýval, ale on řekl, že chce na internu do xxx. Z nemocnice ho ale po vyšetření "vykopli". H. jí pak telefonoval, a ať pro něj přijede. V době napadení to brala tak, že jsou spolu, že jsou v partnerství. Sice se rozešli, ale asi tak na týden a toho 18. 10. 2020, kdy měl H. ten záchvat, pro něj přijela a to vnímala jako návrat. Pak tedy asi ten měsíc nepil. Klíče od bytu na xxx v době útoku měla pouze ona a H. V den napadení se v bytě nikdo jiný nenacházel. Den před útokem, tedy 11. 12. 2020, kdy byli s obžalovaným ve xxx, neviděla, že by požíval nějaký alkohol, respektive ho příliš nehlídala. Myslela na to, že budou spolu slavit Vánoce. U něj prostě bylo běžné, že měl nějakou placatku, že něco "ucucnul." On věděl, že nechce, aby pil, tak to dělal tajně. Toho 11. 12. 2020 H. ráno vstal dřív, než ona, zda šel pro alkohol, neví, někam šel. Ten den mu také jako jindy vytrhla placatku, skočila s ní na postel a vylila ji za ni. Ráno vylila jen tu jednu láhev, byla už načatá, ale skoro plná. Na základě tohoto incidentu se rozhodli, že pojedou do těch xxx. U oběda cestou v xxx vypil dvě piva, která si objednal točená v restauraci. Pak ve xxx, to bylo kolem 17 hodiny. Zase se někam vypařil, pak když na ni za pokladnami čekal, viděla, že vyhazuje nějakou flašku, ale neví, jakou měla barvu a velikost. Pak ve xxx, tam byl zásobený, v xxx si koupil piva, v PET lahvích, koupil jich 6, jednu si z toho vzal. Ve xxx pak u jídla, u kuřete, co uvařil, pil pivo, buď z plechovky, nebo lahve. Dokonce jí i nalil. Jen jednu tu PETku si vzal s sebou do xxx. Neví, jestli jí vypil, soustředila se na řízení, ví jen, že jí "pocucával". To jí tak neděsilo, když pil pivo, jen když pil tvrdý alkohol. Cestou zpět byli ještě nakupovat ozdoby. To se mu udělalo nějak zle a řekl, že nemůže dýchat v té roušce, že ho bolí u srdce a že jde ven, že by jinak omdlel. Neví, jestli si i tuto dobu něco koupil, to neviděla, je to možné. Ten den ho moc neviděla, nekontrolovala, ale bylo jí jasné, že jí pije za zády, už mu nabíhala ta jeho hladinka. Ten den ho tedy pít alkohol neviděla, ale nemůže vyloučit, že ho nepil. On už byl naučený, jak se napít, aniž by ho viděla. Opile na ni nepůsobil až od takové 21:00 hodiny. To jakoby ještě fungoval a dělal, co chtěla. Oba ten den hodně unaveni. Spíš si myslela, že je unavený, než opilý. Sama šla o půlnoci spát a tak neví, co dělal, jestli si vyndal v bytě poschovávané flašky a vypil je, nebyla u toho. Ale podle stavu jak se choval, by to odhadla, že ano. Měl tam také marihuanu, pokařoval v tu noc. To bylo to DBčko, co mají xxx na xxx v každém obchodě. Neviděla ho kouřit marihuanu, ale trochu to cítila. On si to míchal s tabákem. V ten den se ani nijak nepohádali, byl to naprosto idylický den. Je pro ni nepochopitelné, co se stalo. Chybí jí motiv. Neviděla na něm, že by po ní chtěl skočit, něco jí udělat. Na dotaz, zda obžalovaný požíval alkoholické nápoje v průběhu měsíce před skutkem, uvedla svědkyně, že poslední měsíc, kdy byl u ní, tak pil, rozbíjel věci, ale bylo to prostě pro ni už normální, ale jak byl v těch xxx, tak tam opravdu "lil", litrovky vodky. To ví, že jí volali rodiče, že nevědí co s ním, že se zavřel na penzionu a neodmyká. To bylo někdy kolem 03. 12. 2020 nebo 04. 12. 2020. To, co viděla v těch xxx, to ještě u něj neviděla. Na dotaz kolik toho vypil H. denně v tom období, kdy po záchvatu začal znovu pít a kolik předtím uvedla svědkyně, že tak 3 až 4 placatky vodky, to určitě, to je to, co viděla. Spoustu toho ale taky neviděla. A asi tak 1,5 litru piva. Před záchvatem vypil víc, asi tak 6 plastových láhví piva o objemu 1,5 l. Nosil si vždy celé balení a netrvalo ani den a měl to vypité a ještě to dorážel tvrdým. Neví přesně kolik, on si kupoval ty placatky vodky. Mohl vypít i 1,5 litru vodky denně nebo obden. Na dotaz, zda si obžalovaný dne 11. 12. 2020 stěžoval na nějaké zdravotní obtíže, odpověděla svědkyně, že ano, stěžoval si na srdce. To bylo od návratu z toho xxx

běžné. On byl přesvědčený, že tu dlouho nebude. Měl k dispozici nějaké léky, nějaký ty "psychologický". Ale vůbec je nebral, proto je tam měl, proto mu zbývaly. Říkal, že má po nich divné stavy. Neviděla ten den, že by si nějaký lék vzal a ani jí o tom neřekl. Co se týče výpovědi poškozené ve věci zmizení psa, vypovídala tak, že ho měla ve svém bytě, když 26. 11. 2020 odcházela z bydlíště, zůstal tam sám obžalovaný. Když se vrátila téhož dne ve 13.30 hod., byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, spal a pes se v bytě nenacházel. Když obžalovaného ve 14.30 hod. probudila, řekl jí, že psa zabil tak, že ho dal do myčky a když umřel, vyhodil ho do kontejneru. To sdělila telefonicky svému známému, panu I. R., který jí doporučil volat policii.

4. **Svědkyňe O. T.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděla, že něco ví z doslechu a několikrát volala policii, protože pan obžalovaný se dožadoval vstupu do bytu paní sousedky K. (pozn. soudu poškozené). Nejdříve to bylo slušné, ale pak nastala hrubá slova, kopání do dveří, takže svědkyně volala policii. Pak volala ještě jednou večer, protože tam byl znovu, takže ho zase vyvedli. Když šla třeba do zaměstnání, tak byly ráno opálené dveře, tak volala ze zaměstnání na policii, jestli to vědí a svědkyni bylo řečeno, že ano, že jim volala sama sousekka, takže tohle se tam dělo. Stupňovalo se to, když byla svědkyně na chodbě a přišla v odpoledních hodinách, tak tam zase byla policie a odváděla obžalovaného. Tyhle věci už byly častější a pak se stala tahle věc v tu noc. Svědkyni probudila rána do dveří a bouchání na dveře, potom sténání. Říkala manželovi, že se asi něco děje, takže šla volat policii a manžel se šel podívat na balkon a viděl paní sousekku, že už tam padá a volala o pomoc. Volal na svědkyni, že je od krve, takže volali ještě záchranku.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že poškozenou prakticky neznala, působí na ni jako tichá osoba, viděla ji párkrát, další věci ví potom spíše z doslechu. Vlastně se s ní moc nebavila, akorát jednou s manželem, když byly různé události, tak jí říkala, jestli by nechtěla tenhle vztah ukončit, ale ona říkala, že pána (obžalovaného) miluje a že těžko ho bude opouštět, tak jí svědkyně řekla: „*tak ho přestaňte milovat*“, poškozená svědkyni dále sdělila, že obžalovaný je snad bezdomovec, alkoholik a že je nemocný. Poškozená svědkyni řekla, že obžalovaný je schopen vypít za večer dvě lahve vodky, a že jí v bytě ničí věci, je pravdou, že před bytem pořád viděli nějaký nábytek, kontaktovali předsedu družstva s tím, že se tam nedá chodit. Se sousekku N. si řekly, že obžalovaný poškozenou stejně jednou zabije, protože paní N. svědkyni řekla o nočních hádkách v bytě poškozené a o tom, že z bytu slyší rány. Říkaly si, že se jednou něco stane, protože se to stupňovalo. Mimo incidenty svědkyně obžalovaného nevidala, akorát jednou k nim přišel, že se jim ucpává toaleta, jestli tam něco nedělají, byl slušný, normálně přišel. Pak spíš řešili, že od nich z bytu bylo pořád cítit savo, ale jinak se nesetkali. Pak ho viděla jednou opilého před dveřmi, to tam spal, pak ho snad vyvedla policie, tu tehdy nevolala svědkyně. Svědkyně nedokáže určit, v kolika dalších případech byl obžalovaný opilý, vždycky šel po svých, ale působil, že by pod vlivem něčeho mohl být. Obžalovaného registrovala v domě asi od dubna minulého roku. Do bytu svědkyně nejde slyšet, co se děje v bytě poškozené, je slyšet pouze co se děje na chodbě. K dotazu, zda poškozená nebo obžalovaný chovali nějaké psy, svědkyně uvedla, že poškozená nejdříve měla štěně, které strašně vyrostlo, pes jednou chtěl na svědkyni skočit, lidé se ho prý báli, že byl nevychovaný, slyšela, že si toho velkého psa zase odebrali majitelé. Dále svědkyně slyšela, že jednou po domě pobíhal pes, ale to nezažila. Od více sousedek slyšela, že se tam objevuje ten pes a že tam jsou v noci hádky. Svědkyně na dotaz dále uvedla, že jednou zažila, že obžalovaný se válel před bytem poškozené, v chodbě bylo nakouřeno, poházené vajgly, vypitá láhev od vína, dožadoval se vstupu do bytu poškozené. Na chodbě pak byly asi dva dny pomočené kalhoty. Na dotaz dále svědkyně uvedla, že jejich dům je uvnitř průchozí s jedním sousedním domem, právě u bytu svědkyně. Během dne, kdy došlo k útoku, svědkyně neviděla poškozenou ani obžalovaného, ani nic neslyšela z jejich bytu. V noci pak slyšela ránu, která jí probudila, bouchání do dveří a pak sténání nebo křik. Říkala manželovi, že se tam něco děje, nebo tam někdo pobíhá. Pak se ten zvuk začal vzdalovat, tak pochopila, že se asi něco děje a ten dotyčný jde dolů.

5. **Svědkyňe E. N.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděla, že ani poškozenou, ani obžalovaného blíže nezná, zná je pouze jako sousedy, potkávali se v domě. Svědkyně s rodinou se

jim snažili vyhýbat, protože měli velkého psa, pánovi se vyhýbali, protože venčil velkého psa, svědkyně má dva malé psy, takže s nimi moc nechtěli být v kontaktu, protože se báli. Jediné co se tam stalo, tak tu noc (pozn. soudu noc, kdy došlo k útoku na poškozenou) vzbudil svědkyni její syn, že se v baráku něco děje. Když zjistili, že tam někdo volá o pomoc, tak zavolali policii. Pánovi se vyhýbali, protože venčil velkého psa, svědkyně má dva malé psy, takže s nimi moc nechtěli být v kontaktu, báli se.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že kromě problémů se psem dále vnímala, protože mají okna do ulice, že v noci párkrát, asi dvakrát, k poškozené přijela policie, po domě byl řev, bylo to nepříjemné. Vzbudili se a věděli, že se něco děje. Byt svědkyně je o dvě patra výš, než byt poškozené. Obžalovaného svědkyně potkávala, ale ne zas až tak často, dá se říct 2-3x do měsíce. Když ho viděli už na dálku, že jdou k domu, tak zůstali záměrně stát a počkali, než odjedou a syn svědkyně několikrát obžalovaného pouštěl do domu. Svědkyně nevnímala, že by po nastěhování obžalovaného do domu byly v domě nějaké poničené věci. Občas zaregistrovala, že se poškozená s obžalovaným hádají, bylo to slyšet na chodbě, svědkyně nevnímala obsah hádek, byl slyšet jenom křik, neví, zda oboustranný či jednostranný. O konfliktech se svědkyně bavila se svědkyní T., pracovaly spolu, jednou se při řeči shodly, že obžalovaný poškozenou jednou zabije, k tomu došlo na základě opakujících se problémů a že tam byla několikrát policie. Jednou se potkali s obžalovaným u večerky, když přijela z chalupy a obžalovaný z večerky vycházel s lahví, byla to nějaká placatka, menší lahev, to se jí zdál pod vlivem, z lahve pil. Snažila se mu spíše vyhýbat, takže se nedostala do tak blízkého kontaktu, aby mohla říci, že jej někdy jindy viděla být pod vlivem. Svědkyně ví, že poškozená nebo obžalovaný měli dva malé psy a jednoho velkého, viděla, jak toho velkého potom odváželi nějací lidé, neví, co se s ním stalo. Jednou svědkyně viděla, že ten velký pes běžel volně okolo domu. Z doslechu svědkyně také slyšela, že obžalovaný toho velkého psa bije, o tom se opakovaně bavili s ostatními pejskaři a jednou to i svědkyně viděla, nedokáže říct, zda to bylo třeba výchovné opatření, báli se a šli raději od obžalovaného pryč. Na dotaz svědkyně dále vysvětlila, že dům je průchozí s jiným domem, celkem je možné do domu vstoupit dvěma předními a dvěma zadními vchody. K noci, kdy došlo k útoku na poškozenou, svědkyně uvedla následující. Ložnici svědkyně je kousek stranou, ale syn svědkyně má pokoj shodou okolností nad pokojem, ze kterého poškozená volala. Svědkyně s dcerou spaly, syn hrál na počítači a akorát si šel lehnout. Přišel za svědkyní do ložnice, vzbudil jí s tím, že se v domě něco děje. Samozřejmě se hrozně lekli, svědkyně otevřela okno, aby zjistili, odkud se to vůbec ozývá a nejdřív nevěděla, jestli je to z ulice, nebo z domu, nicméně zvedla telefon a zavolala jsem na policii, že někdo volá o pomoc. Pán, se kterým mluvila, svědkyni řekl, ať se vykloní z okna, jestli někoho vidí. Když se vyklonila, tak jí bylo jasné, že to jde z toho bytu z druhého patra, protože svědkyně zná poškozenou po hlase a už to bylo i slyšet, že to bylo v domě. Pak byla šílená rána dveří, tím se ujistili, že se asi něco děje v domě. Pak už ven vůbec nešli, zavřeli okno a byli v bytě. Svědkyně měla pocit, že při volání o pomoc slyšela „pomoc, on mě zabije.“ Svědkyně věděla, že v bytě poškozené už byla párkrát policie, ale takovouto konfliktní situaci zažila poprvé. Během dne, než k útoku došlo, svědkyně neviděla poškozenou, ani obžalovaného.

6. **Svědék M. N.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděl, že v ulici xxx spravoval kamerový systém, objektů spravuje několik desítek s tím, že pořizuje právě třeba tyto záznamy na základě žádosti PČR, když se někde něco děje. Jeden z těch případů byl i tady a poslali svědkovi žádost, bylo to v souvislosti s týráním zvířat. Svědek volal na služebnu, oč by mělo konkrétně jít, řekli mu, že tam jde o týrán psa, takže by chtěli všechny osoby se psem, které vcházely, vycházely. Svědek záznam v daném úseku zpracoval, uložil a odvezl ho na policii. Potom následně došla druhá žádost, byla nějaká paní, která byla nějakým způsobem zraněná, tak našel záznam, jak paní vylezla po čtyřech a bylo vidět na tom záznamu, že má nějakou bodnou ránu a nějakou krvavou stopu na těle.

K dotazům svědek dále vypověděl následující. Přímo na každé kaměře, když se stahuje záznam, tak program na sobě má časové razítko. Je to víceméně autonomní systém s tím, že má vzdálený přístup. Funguje to na bázi toho, že běží někde server, kde je program vytvořený firmou, která

prodává i ten hardware k tomu a ten systém běží nepřetržitě 24 hodin denně a ukládá záznamy. Dá se nastavit doba ukládání těch záznamů s tím, že je to omezené kapacitou úložiště, na které se to ukládá. Ten systém ještě pracuje tak, že každá kamera má schopnost vyhodnotit tzv. změnu scény a v ten moment teprve spouští ten záznam. Tzn., že ta kamera ukazuje v reálu obraz stále, ale ukládá záznamy pouze, když se před ní něco děje. Je individuální, jak velký objekt před kamerou musí být, ale je to poměrně citlivé. Svědek si není jistý, že se záznam spustí, když po zemi půjde malý pes do výšky 20cm, záleží to na světelných podmínkách. Kamera je barevná, v noci mají kamery svůj přísvit infračervený, kde osvětluje, ale v těchto světelných podmínkách je ten kamerový záznam černobílý. Dle informací svědka v domech jsou senzory osvětlení, takže když se tam nějaký pohyb objeví, tak se rozsvítí to světlo a po chvíli kamera přepne do toho barevného režimu. Všechny vchody do domu jsou napojeny na jeden server. Uchovávání kamerových záznamů je individuální, standardně je to tak měsíc, někde jsou to 2 měsíce, někde na to, na co stačí kapacita disku a pak se nejstarší záznamy přemazávají, přehrávají se těmi novými. Záznamy z toho listopadu/prosince loňského roku už na serveru 100% nejsou. Svědek dle žádosti týkající se psa sledoval záznamy ze dvou kamer, přední a zadní u konkrétního vchodu, časové období mu stanovila policie. Záznamy, na kterých v tomto období šla osoba se psem, předal svědek policii. Svědek si myslí, že domy jsou průchozí sklepem a nejspíš i patrem, policie si v žádosti vyžádala konkrétní vchod. Před výtahem je kamera, která snímá výtah a 1 vchod, což je zadní a přední se schránkami, pak je tam větší chodba a kamera je v rohu, kde zabírá schránky i výstup z výtahu a ten vchod, obě tyto kamery prohlížel.

7. **Svědék I. R.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného nezná, nikdy ho neviděl, poškozenou zná zběžně, spíše znal jejího otce, a to už je asi 20 let, poškozenou viděl ještě když chodila na střední školu, to už je dlouho. Otec poškozené se o ni svědkovi nezmiňoval, občas pozval svědka na nějakou událost na chalupu. V posledních letech nebyl s poškozenou v kontaktu, až někdy v prosinci loňského roku mu volala a říkala, že už nemá žádný kredit, že je před domem, z rozhovoru vytušil, že byla rozrušená, žádala svědka, jestli by nezavolał na policii, že vyběhla z bytu, že ten pán, s kterým bydlí (pozn. soudu obžalovaný) je opilý a že se ho bojí a že něco blábolil, že zabil psa nebo vyhodil nebo pustil z bytu nebo něco takového, o způsobu usmrcení se poškozená nezmiňovala, z konverzace svědkovi nevyplývalo, že v ten okamžik obžalovaný zabil psa, navíc to svědka ani nezajímalo, padlo, že byly otevřené dveře. A že se bojí, kdyby tam volala ona, že jí pošlou někam, že to bylo častý tyhle výjezdy policie. Tak tam zavolał svědek, pouze tlumočil to, co mu řekla poškozená. Svědek volal podle příslušnosti na místní oddělení xxx. V mezidobí spolu nebyli v kontaktu, telefonát v prosinci pro něj byl překvapením, neviděl jí asi 15 let. První kontakt svědka s poškozenou byl protože zřejmě získala jeho telefon on svého otce, tak mu volala, jestli by jí nepomohl se zařízením českého řídičského průkazu, to jí pomohl zařídit po telefonu. Při této příležitosti se jednou viděli, poškozená měla podlité oko, modré, jako když někdo dostane pěstí, svědek se jí ptal, co se stalo, ona mu sdělila, že jí to způsobil její přítel. Nikdy později se svědek s poškozenou nebavil o tom, co se dělo dál, když na její žádost volal na policii, to byl její problém, pro svědka byla poškozená cizí člověk, kterého dlouho neviděl a nijak ho to nezajímalo. Poškozená se obrátila na svědka s žádostmi o pomoc zřejmě proto, že věděla, jaké povolání dlouho vykonával, byl 41 let u policie a byl vyšetřovatel, dělal vraždy, násilí, motorová vozidla. Poškozená svědkovi volala asi mezi 10-15. prosincem, datum si nepamatuje.
8. **Svědék R. S.** k projednávané věci v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaný je bratr V. V., se kterým dělá v práci, bydlí u nich v podnájmu a slyšel večer nějaké hádky a křik, tak vylezl před barák, svědek ví, že obžalovaného vyhodili z nějakého penzionu, kde byl ubytovaný. Přítelkyně obžalovaného (pozn. soudu poškozená) zrovna odjela, nechala ho tam a neměl kam jít, tak se domluvili svědek s bratrem obžalovaného, jestli by nemohl přespat obžalovaný u svědka. Chvilku seděli a povídali a svědek chtěl obžalovanému pomoci, protože ví, že dlouhodobě hodně pil a měl nějaké průšvihy, tak se s jeho bratrem domluvili, jestli by mu nedokázal pomoci a nedokázal ho přemluvit, aby šel na léčení. Ten den večer, když u svědka obžalovaný byl, tak s tím souhlasil, že půjde, byl u svědka asi 3 dny, z toho většinu času jenom spal, jedl polívky, čaje, furt jenom spal.

Ten třetí den jeli k doktorovi tak, jak se domluvili, jeli do xxx s tím, že by ho ten doktor doporučil na léčení. A tam se to nějak nepodařilo, tak jeli zpátky, on si šel lehnout a asi 2-3 hodiny nato dostal strašnej záchvat, že mu svědek zavolal rychlou s tím, že než přijela tak asi třičtvrtě hodiny, obžalovaný sliboval, že se nechá tou rychlou odvézt na léčení. Bylo mu hrozně špatně, sliboval, že se nechá odvézt. V sanitce mu zjistili, že nemá alkohol v sobě, že je to to delirium, něco mu píchli a obžalovaný v sanitce odmítl jet na to léčení, ale stejně ho odvezli do xxx. A od té doby svědek obžalovaného už neviděl.

K dotazům svědek dále vypověděl, že tato událost se stala asi před rokem, už přesně neví, bylo to před Mikulášem i Vánoci, přes víkend. Z doslechu svědek o obžalovaném věděl, že se povídá, že P. (pozn. soudu obžalovaný) se zase někde ožral a něco vyvedl, někde ho našli spát ožralýho ráno, někde pod mostem, v nějaký čekárně. Pan V., bratr obžalovaného, nedokázal obžalovaného přemluvit, aby šel na léčení. Proto se domluvili, že svědek zkusí obžalovaného přesvědčit, aby se šel léčit s tím, že bratr obžalovaného již zajistit, aby ho přijali. Po dobu pobytu u svědka obžalovaný nepil alkohol, třetí den jeli k lékaři do xxx, aby mu dal doporučení na to léčení, do ordinace šel obžalovaný sám a za chvíli vyšel, že prostě nepůjde, asi se pohádal s doktorem, že je v hrozném stavu, že už se měl jít dávno léčit, začal mu asi vyčítat, proč nešel už dávno a on to nechtěl poslouchat, tak obžalovaný odešel z ordinace a řekl, že jde domů. Byli tam asi v 9 ráno, vrátili se asi v 11, a asi tak kolem 5-6 večer dostal ten záchvat. Při volání záchranky svědek sdělil, že má u sebe člověka, kterej hodně pil a teď je tři dny bez alkoholu, že asi dostal nějaký šok, že alkohol v něm není žádný, že dostal to delirium, řekli svědkovi ať je u něj, že za chvíli přijedou. Byl studenej, potil se, klepal se, strašně ho bolel žaludek, nebyl schopen vstát, nebyl nijak agresivní. Obžalovaný neměl halucinace či bludy, bál se, že umírá a slíbil, že se nechá tou sanitkou odvézt na to léčení. Záchranáři sdělili v sanitce obžalovanému, že dostal ten šok, že v sobě nemá alkohol. Svědek byl přesvědčen, že sanitka může obžalovaného odvézt do nemocnice do xxx a pak na léčení, ale obžalovaný nakonec řekl v sanitce, že léčení odmítá, takže ho odvezli jenom do xxx a po nějakých 3-4 hodinách ho zřejmě propustili, tak si pro něj přijela přítelkyně a odvezla ho do xxx. Myslel si, že když má obžalovaný nulovou hladinu alkoholu, mohou ho sanitkou odvézt do léčebny rovnou, sanitku volal, protože si myslel, že se obžalovaný v ohrožení života. Svědek neví, proč měl obžalovaný problémy s alkoholem, myslí si, že bratr nad ním zlomil hůl, po tom co se stalo, už se mu nebude snažit pomoci, matka ta ho má ráda. Svědek neví nic o tom, že by obžalovaný dával někomu z rodiny peníze. Obžalovaný byl v samostatném bytě u svědka, svědek si tento byt pronajímá. Svědka obžalovaný nikdy nenapadl, svědek se mu jen snažil pomoci, odstříhnout ho od alkoholu. Mohl odejít, ale kdyby si šel pro alkohol, už by se ke svědkovi nemohl vrátit, věci měl obžalovaný u sebe, i když si svědek přál, aby si obžalovaný nepsal zprávy s poškozenou. Svědek sám psal poškozené, aby obžalovanému nepsala, že se ho snaží dostat na léčení, svědek psal poškozené, že kdyby obžalovaný dostal záchvat, bude schopen to s ním zvládnout.

9. **Svědék V. V.**, bratr obžalovaného, k projednávané věci v hlavním líčení vypověděl následující. Začalo to tím, že obžalovaný přijel z xxx s tím, že byl zlomenej, že ho M. (pozn. soudu poškozená) nemiluje, přišel za svědkem s tím, že by někde potřeboval složit hlavu, že bude klidně spát i ve sklepě. Na to svědek řekl, že mu sežene penzion, na tom penzionu, tam svědek viděl tak dvě vodky denně, byla v tom zahrnutá i máma, je po mrtvici, takže se svědek snažil řešit, aby z toho obžalovaný dostal, snažil se s ním o tom mluvit. Volali si, psali a pak asi po týdnu, jestli to byla sobota nebo neděle, volal svědkovi majitel penzionu, že obžalovaný je tam úplně na plech, ať si ho odvedou, pak se s R. (pozn. soudu svědek R. S.) dohodli, protože je to dlouholetý známý svědka a už měl nějaký zkušenosti ohledně tohoto, jestli by byl ochotnej si vzít obžalovaného pod křídla s tím, že by mu nějak pomohl. Obžalovaný u něho byl tři dny, svědek tam chodil pravidelně, ptal se ho jak se má a po těch třech dnech zmizel a místo, aby si zavolal záchranku do xxx, že měl původně jít, o to snažili, aby na to léčení nastoupil, tak si vybral xxx a pak už ty události šly samy, to už bylo mimo svědka. Jinak ten den, ten incident jak byl, to svědkovi pak psal večer v noci zprávy, jednou mu volal, to mu svědek řekl, že mu absolutně nerozuměl co říká, ty zprávy předával policistovi.

K dotazům svědek dále vypověděl, že obžalovaný měl odjakživa problémy s tím pitím, tentokrát to bylo proto, že mu nějaká doktorka oznámila, že má něco s játrama, že je má snad propitý a on se podle svědka rozhodl, že to dokončí tím, že se upije. A historie jako taková je dle svědka, že obžalovaný byl mladej kluk, kterému se nechce pracovat, jako víceméně zabíjí čas tím, že si dá. Taky se trápil rodičema hodně, že ho nevnímali tak jak měli podle něho. On byl takovej, on nechápal spoustu věcí, co se kolem něho děje. Obžalovaný dle svědka měl různé práce, něco mu domluvil svědek, to obžalovaný dělat nechtěl, že je to špinavá práce, byl tam asi měsíc, pak dělal kuchaře, ale většinou jen na dva tři měsíce, pak v řeznictví, pak nějaké zaměstnání umělecky zaměřené, to bylo tak rok. Svědek neví o tom, že by historicky měl obžalovaný zdravotní problémy, se kterými by souviselo, že začal pít, slyšel něco o kyčli, zádech, kostech, že na to bere obžalovaný prášky, ale to nemůže potvrdit. Jak byl svědek s obžalovaným v xxx u doktora, řekl pan doktor, že játra se mu spravily, že zdravotně je na tom dobře, akorát že prostě nesmí pít a že ho neošetří, protože nadejchal. Obžalovaný přijel do xxx a říkal svědkovi, že něco pokazil, asi něco udělal, svědkovi se doneslo něco o psovi, ale moc tomu nepřikládal váhu, spíš si myslel, že obžalovaný toho psa někam dal. Svědek zařizoval obžalovanému penzion, protože když byl obžalovaný u rodičů, vždycky to skončilo špatně, tenkrát když byl u svědka, to tam skoro běhal s nožem. Svědek věřil tomu, že by mohlo dojít i k něčemu jinému. Že to skončilo špatně znamená třeba, že rodičům ustavičně podpaloval schránku, vždycky polil schránku benzínem, třeba že byl naštvanej kvůli kapru na vánoce. Svědek ho potkal na ulici a říkal mu, aby se zamyslel se nad tím, co dělá a dopadlo to tak, že přišel k rodičům, dal tam velkou popelnici, co měli sousedi a zapálil to a ke svědkovi šel s odpadkama s další popelnicí. Obecně byl obžalovaný agresivní, když byl pod vlivem, svědek neviděl, že by byl agresivní fyzicky. Svědek na obžalovaném viděl, že je opilý, když byl ubytovaný na penzionu, na penzionu byl sám, svědek neviděl nikoho dalšího, v tomto období obžalovaný zapíjel sestru. Obžalovaný si schovával alkohol, měl ho po taškách i v batohu, na to pak přišli u doktora, když jim v xxx řekl, že obžalovaný nadýchal 2 promile. Svědek S. měl obžalovanému pomoci tak, že už má zkušenosti s tím, že pomohl asi dvěma nebo třem lidem v podobném stavu, dobře mluví a uměl by se případně bránit. Pak si ale obžalovaný zavolal sanitku do xxx, s tím, že umírá, že potřebuje nějaký prášky, že do toho xxx pojede, tak to tam prezentoval. V den, kdy jel ráno do xxx se obžalovanému klepaly ruce, říkal, že je mu zle, svědek mu řekl, že jestli chce, tak pojedou do xxx k doktorovi, aby ho prohlídnul, případně mu dal nějaký prášek, aby to přestalo, říkal, že ho bolí buď záda nebo ta kyčel. Tam bylo svědkovi řečeno, že obžalovaného neošetří, protože má 2 promile, pan doktor ho vyrazil tím stylem, že svědkovi nikdo nic neřekl, pak šel za panem doktorem, aby to slyšel jako osoba blízká, co mu konkrétně je, co se tam stalo, proč ho vyhodili. Protože on tvrdil, že nepil. Doktor svědkovi sdělil, že to jsou ty syndromy alkoholický, že se u toho člověka dějou tyhle věci, že to prostě bolí a svědek říkal, že má obžalovaný problémy s játrama a doktor říkal, že játra má v pořádku, oproti tomu, co to měl, tak se to zlepšilo. Když svědek volal do xxx, řekli mu, že obžalovaný musí být strážlivý, jinak ho tam nevezmou. Když pak obžalovaný dostal záchvat a přijela záchranka, svědek s rodinou záchranářům říkali, ať ho odvezou do xxx a obžalovaný taky, ale potom v poslední chvíli řekl, že chce do xxx. S tím, že věděl, že v xxx mu dají xxx a vysadí ho tam na schody. V xxx je psychiatrická léčebna, přijímají tam i lidi v ohrožení života. Záchranka dle svědka měla možnost obžalovaného odvézt do té léčebny ale většinou to oni řeší tím, že se zeptají, kam ten člověk chce, pacient řekl, že chce do xxx, tak jel do xxx. Svědek s rodinou stáli před otevřenou sanitkou, obžalovaný byl v sanitce, všechno slyšeli. Zdravotními jim vysvětlovali, že k záchvatu obžalovaného došlo v souvislosti s tím, že má abstinenci příznaky. Svědek slyšel, že se obžalovaný po telefonu domlouvá s poškozenou, pak svědkovi poškozená volala, že si obžalovaného veze domů, tím to pro svědka skončilo. Svědek byl názoru, že se obžalovaný chtěl jít léčit, ale byl vypočítavý, vyčůraný, byl tam faktor poškozené a jejich zamilovanost, komunikace s poškozenou asi obžalované přesvědčila, aby couvnul, oni chtěli být hlavně spolu. K předchozímu léčení obžalovaného svědek uvedl, že dopadlo negativně, vydržel to tak týden dva, buď se vrátil zpátky, nebo utekl, bylo toho hodně. Potom šel do toho vězení, tam byl asi rok, a když se vrátil zpátky, byl vyměněnej úplně, a za tři, čtyři měsíce to začalo znova celý.

Svědék potvrdil, že od obžalovaného obdržel větší množství peněz, asi 90 tisíc. Nad bratrem už spíše zlomil hůl, ale myslí si, že když bude chtít, ze závislosti se dostane. Myslí si, že se s poškozenou mají rádi a zůstanou spolu. Svědek by byl rád, kdyby se napravily jejich rodinné vztahy.

10. **Soudními znalci doc. MUDr. Vlastimilem Tichým a prof. PhDr. Jiřím Kloše Ph.D.,** byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie za účelem vyšetření duševního stavu obžalovaného.

Ze **závěrů znaleckého posudku** bylo zjištěno následující. **Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** uvádí, že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Důslednou abstinencí může dojít pak i ke zlepšení činnosti jater. V současnosti je psychický stav posuzovaného při abstinenci v chráněném prostředí stabilizován. V době páchaní tr. činu byly schopnosti rozpoznávací i ovládací u obv. zcela vymizelé a to vlivem alkoholové psychózy. Při dalším požívání alkoholu či drog je obžalovaný k inkriminované tr. činnosti společnosti nebezpečný, znalec navrhuje u obv. protialkoholní a protitoxikomanické léčení ústavní formou. Obžalovaný je v současné době schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování i smysl a účel event. uloženého trestu.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie uvádí, že na základě výsledků psychologického vyšetření lze konstatovat, že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Motivace trestného činu pokusu vraždy byla jednoznačně chorobná.

V **doplňku znaleckého posudku** se oba znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vyjádřili také k dalšímu útoku v případě zločinu týrání zvířat a dodávají, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jelikož obžalovaný měnil své výpovědi pokud se týká spotřeby alkoholu před tr. činem, je nutno tedy vycházet i z výpovědi poškozené, i ona si však množstvím požitého alkoholu obžalovaným není zcela jistá, nejpravděpodobnější se pak jeví to, že obžalovaný alkohol nějakou dobu před trestným činem konzumoval, přičemž jeho frustrační tolerance k alkoholu byla snížena postižením jater a mozku, přičemž vzhledem k tomu, že 3 hodiny po tr. činu byla již hladina alkoholu v krvi nulová a v době tr. činu se tedy mohla při zpětném propočtu pohybovat maximálně mezi 0,36 až 0,6 g/kg tělesné váhy), což značí, že zde došlo k náhlému poklesu alkoholu v krvi po jeho konzumaci, přičemž alkohol byl při jeho závislosti na alkoholu již zabudován v metabolismu buňky a došlo zde k odvykacímu stavu s rozvojem psychotického stavu.

V hlavním líčení znalci stvrdili závěry znaleckého posudku. Znalci dále odpovídali na dotazy. MUDr. Klos se k obecné věrohodnosti obžalovaného vyjádřil tak, že XXXXXXXXXXXXXXX. Znalec je názoru, že už větší zkušenost mít nemůže, je na něm, jak s tím naloží, ale ta osobnost je prostě poškozená, u alkoholiků často slyšíme sliby, že teď už se pokusí s tím něco udělat, opakovaně k tomu nedošlo, uvidíme jak teď, má tady určitou sociální podporu, velkou podporu od přítelkyně, takže ta šance tady je, ale je velmi nízká, proto znalec napsal, že resocializace je téměř vyloučena v jeho případě. Tím je myšleno nejen schopnost přestat pít, ale dostat se do nějakého předchozího stavu, který by měl být „normální“, tady vidíme, že ten předchozí stav, kam by se měl obžalovaný dostávat, už je poškozený, porucha osobnosti tady je, je tam i předchozí posudek, který to hodnotí také tak, takže ta resocializace, tedy návrat k rozumnému chápání a rozhodování ve svém životě je narušena a ten alkohol tomu neprospívá, čili jde negativním směrem, protože všechny ty delikty a poruchy a agrese a další chování bylo v opilosti, což popisuje i paní poškozená, takže proto zvažují jaké jsou pozitivní faktory a jaké jsou negativní. Mezi ty pozitivní patří věk a zachovalý intelekt, ale to je relativně málo na to, aby ta resocializace proběhla s jistotou dobře, proto je problematická a velmi ztížená. MUDr. Tichý k věrohodnosti obžalovaného v kontextu možného zkreslování drogové a alkoholové minulosti uvedl, že měli k dispozici zdravotnickou dokumentaci ze všech léčen, kterými prošel v rámci jak léčení protitoxikomanického tak protialkoholního a tam je jednoznačně potvrzeno, plus co bylo uváděno poškozenou a posuzovaným, tak tam ten úzus návykových látek a alkoholu byl ve velkém množství a měli k dispozici ty interní zprávy, kde je

prokázáno jednoznačně, že tam jsou postižena játra i mozek. Pokud se týká abusu návykových látek, tak tam to odpovídá. U těch alkoholiků je problém, že tam ty údaje kolísají, někdy se chtějí jevit lepšími někdy horšími. Ale vcelku ten klinický obraz, protože on v těch svých původních výpovědích udával větší množství alkoholu, potom když ho vyšetřovali, tak to množství alkoholu udával menší a znalec by spíš řekl to, co uváděl posléze, že to odpovídalo i tomu klinickému obrazu, který znají u alkoholiků, že tam byl nejdříve takový zvýšený exces, pak tam bylo jakoby snížení toho alkoholu a u těch alkoholiků je problém v tom, že tam ten odvykací syndrom či alkoholová psychóza vznikají již při tom, když má určitou hladinku alkoholu a jakmile se jde pod to, tak se to objevuje. Zatímco u lidí, kteří jsou na počátku závislosti, tak tam dochází k tomu, že tam se to blíží k tomu vysazení alkoholu, aby se objevil ten odvykací stav. K důvodu vzniku psychózy znalec uvedl, že jak to obžalovaný popisoval, odpovídalo to tomu, že on tam měl nulovou hladinu alkoholu relativně brzy po tr. činu, tak znalec uváděl, že tam byl ten větší exces předtím, náhle pak snížení úzu alkoholu, čemuž by odpovídalo, že on v té době dle toho zpětného propočtu mohl mít takových 0,3 – 0,6 promile alkoholu v krvi, takže znalec by řekl předtím velký exces a potom jakoby náhle snížení toho množství alkoholu, což u alkoholiků právě stačí snížení že on má dost vysokou hladinu oproti průměrné populaci, ale už se objevuje ten odvykací syndrom, tam byl v minulosti popsán i ten delirantní stav po tom snížení toho alkoholu, plus tam jsou postižena ta játra a plus je tam ta xxx. Čili velký úzus až několik dní předtím, pak relativní pokles a to vyvolalo ten psychotický stav. Znalec při zpětném přepočtu vycházel z výpovědi obžalovaného a poškozené, je možné, že při činu měl obžalovaný už také nulu. Pak obžalovaný se v těchto znalostech nedá považovat za laickou veřejnost. Obžalovaný si byl vědom toho, že k takovému stavu může dojít na základě zkušeností z minulosti, v minulosti proběhly toxické psychózy, plus je popsáno na interně, že tam byl ten delirantní stav asi měsíc předtím, ve všech zprávách je napsáno, že se má vyhnout jakémukoli úzu alkoholu a návykových látek, plus on procházel různými protialkoholními a protitoxikomanickými léčbami, byť je neukončil, tak tam určitě byl o tomto všem poučen lékaři. U obžalovaného byl risk, že když on náhle přestane užívat alkohol, tak by se tam mohl rozvinout ten odvykací stav s tím delirantním stavem, takže měl jít na detoxifikaci na specializované psychiatrické oddělení, kde dochází k vysazení alkoholu tím, že ten člověk je pokryt většinou xxx či xxx a právě tím pádem jakoby tam nedochází ke vzniku toho odvykacího stavu a toho delirantního stavu. A potom z té detoxifikace přejít do té ústavní léčby a až do konce života abstinentovat jak od alkoholu, tak od všech návykových látek a docházet někam ambulantně. Znalec je názoru, že i v době covidu bylo možné vyhledat pomoc, pracuje v nemocnici jako primář oddělení, měli sice půlku oddělení zabraného pro covidové pacienty, ale ta druhá část normálně fungovala, přijímali na detoxifikaci a vyjednávali přeložení na ty dlouhodobé odvykací léčby a přijímaly i xxx. V případě, že je to akutní stav, že je to delirantní stav, tak tam není co řešit, ten člověk musí být přijat a musí se mu najít nějaké lůžko. Problém by možná byl s nějakou ambulantní léčbou, ale s tou lůžkovou podle znalce ne, výrazně to nebylo sníženo. Znalec neví, jak přijímají v xxx, ale myslí si, že když je tam vyjádření, nějaký ten odvykací stav při tom sníženém množství alkoholu, tak že by ho ta léčebna přijala, v nemocnici, kde pracuje znalec, přijímají i když je člověk opilý i agresivní. Někde se to řeší tak, že člověka nejdříve pošlou na záchytku. Dle názoru znalce není abstinence obžalovaného ve vazbě dostatečným podkladem pro to, aby se dalo říct, že obžalovaný je z toho venku, hrozí, že do toho zase spadne, navrhuje léčbu, protože tam probíhají různá psychoterapeutická sezení. Otázka je v úplné účinnosti té léčby v případě posuzovaného. Protože on už nastoupil na x léčeb a nikdy to pořádně nedokončil. Léky, které byly obžalovanému předepsány, neměly vliv na vznik stavu deliria, to působí přes jiné receptory, žádné léky, které bral, neovlivňují psychiku. To je čistě na tu analgezií, znalec to studoval přesně a žádný z těchto léků neměl vliv. K dotazu vlivu léků na játra znalec uvedl, že podstatný vliv to nemělo, tam největší vliv měl ten alkoholový psychotický stav. U toho paraleny, to by musely být velké dávky několik desítek tablet, které by on spolykal najednou, ale stejně tam základ byla alkoholová psychóza. Jestli by byla horší či lepší, to se nedá říct, ale byla tam a ta ovlivňovala to jeho chování.

11. Soud dále provedl **listinné důkazy**, jak tyto jsou uvedeny v protokolech z hlavního líčení. V případě listinných důkazů, které soud shledal pro své rozhodnutí ve věci relevantní, je blíže popsán jejich obsah, zatímco ostatní listiny soud blíže nespecifikoval, jelikož se jedná o listiny, které mají minimální dokreslující význam, případně soud z jejich obsahu nic podstatného pro své rozhodnutí nezjistil. Soud tudíž níže shrnuje nejdůležitější poznatky učiněné z provedených důkazů.

Ke skutku pod bodem I. výroku rozsudku

12. Z fotografií textových zpráv zaslaných obhajobou soudu dne 7. 11. 2021 bylo zjištěno, že v období od 5. 12. 2020 do 9. 12. 2020 probíhala textová komunikace mezi poškozenou a matkou obžalovaného, bratrem obžalovaného a svědkem S., v jehož bytě se v tomto období nacházel obžalovaný. Komunikace se týkala obžalovaného, zejména jeho zdravotního stavu, přičemž poškozená svědkovi S. sdělila, že obžalovaný dne 18. 10. 2020 prodělal delirium tremens a epileptický záchvat, toho svědkovi popsala. Naopak svědci poškozenou nabádali, aby se poškozená v komunikaci s obžalovaným odmlčela a nechala ho jít se léčit s tím, že jsou názoru, že obžalovaný poškozenou „ukecá, aby si pro něj přijela“ (pozn. soudu ve smyslu, aby si poškozená vzala obžalovaného k sobě domů). Dále sdělují poškozené, že mají s obžalovaným navštívit lékaře a že se všichni obžalovanému snaží pomoci.
13. Z hlášení události (č.l. 31 a násl.) bylo zjištěno, že dne 12. 12. 2020 v čase od 4:32 volalo na policii několik osob, zejména sousedů poškozené s oznámením, že žena (poškozená) křičí o pomoc, dále křičí, že jí někdo pobodal. Z vytěžení oznamovatelů bylo zjištěno (ÚZ č.l. 49), že žena křičela o pomoc, že krvácí, umírá, křičela „zavolejte záchranku, on mě pobodal“. Hlídka PČR (ÚZ č.l. 51, č.l. 52-57) na místě následně našla poškozenou, která ležela na zemi a krvácela, sdělila, že jí pobodal obžalovaný, který se nachází v jejím bytě a byla převezena do nemocnice, kde byla následně hospitalizována a ošetřena tak, jak plyne z lékařských zpráv (č.l. 528 a násl.), přičemž zranění poškozené byla bezprostředně život ohrožující a poškozená by jejich následkem bez poskytnutí akutní a vysoce odborné lékařské péče zemřela. Hlídka se v průběhu zásahu následně dostala do bytu poškozené, kde našla obžalovaného, který pobodaný ležel a u pravé ruky měl kuchyňský nůž, následně byl převezen do nemocnice. V rámci výjezdu bylo taktéž provedeno šetření v domě. Následně bylo provedeno ohledání místa činu (č.l. 58-66), včetně fotodokumentace (č.l. 67-110).
14. Z kamerových záznamů (č.l. 576) bylo mimo jiné zjištěno, že v čase 04:35:42 hod. z výtahu po čtyřech vylézá poškozená a plazí se ke vstupním dveřím a ven na chodník, následně do domu v čase 04:45:38 hod. vstupují policisté a na chodníku probíhá ošetřování poškozené a její následný transport do zdravotnického zařízení. Celá událost byla taktéž zachycena na kamerovém záznamu a fotografiích příslušníky PČR (č.l. 583), tyto obsahují zejména poskytování první pomoci, vstup do bytu poškozené, nalezení obžalovaného.
15. Z lékařských zpráv (č.l. 340 a násl. 346, 348, 349, 351 a násl.) bylo zjištěno, že obžalovaný byl s ohledem na jeho bodná zranění hospitalizován v období 12. 12. 2020 až 17. 12. 2020. Dále z lékařských zpráv z dřívějšího období bylo zjištěno, že obžalovaný byl vyšetřen v nemocnici v xxx dne 9. 12. 2020 v 9:19, přičemž orientačním textem na alkohol bylo obžalovanému naměřeno 2,09 promile, byl poučen o nutnosti ústavní léčby k řešení závislosti na alkoholu, a dále téhož dne v 17:45, kdy byl do nemocnice přivezen RZS, dle dechové zkoušky naměřeno 0 promile, obžalovanému byla doporučena odvykací léčba. Z lékařské zprávy xxx krajské nemocnice se podává, že obžalovaný byl v nemocnici hospitalizován v období od 18. 10. 2020 do 23. 10. 2020 s tím, že mu bylo mimo jiné diagnostikováno delirium v rámci syndromu z odnětí s důrazným doporučením odvykací léčby a nutností absolutní abstinence. Obdobně taktéž popisuje poškozená ve svém vyjádření dor. soudu dne 10. 11. 2021. Ačkoliv je v lékařské zprávě xxx krajské nemocnice konstatováno, že v léčbě v xxx aktuálně kvůli COVID19 nepřijímají pacienti, soud je toho názoru, že doporučení lékaře bylo obecného rázu a z provedeného dokazování jasně vyplynulo, že

bylo možné nastoupit odvykací léčbu v jiných léčebnách, které pacienty v předmětné době přijímaly.

16. Ze závěrů odborného vyjádření Kriminalistického ústavu PČR z oboru kriminalistiky, odvětví **biologie, genetika, mechanoskopie, daktyloskopie a trasologie** (č.l. 115) se podává, že nebyly zviditelněny daktyloskopické stopy vhodné ke zkoumání, dále bylo mimo jiné zjištěno, že na kuchyňském noži specifikovaném ve výroku rozsudku byla prokázána lidská krev, jednalo se o profily DNA poškozené a obžalovaného. Zjištěná mechanoskopická poškození mohla být vytvořena předloženým nožem.
17. Z šetření k poškozené (č.l. 553) se podává, že se poškozená s dcerou M. I. H. K. téměř nestýká, poškozená dle dcery nikdy nepracovala, poškozená je důvěřivá k lidem ve svém okolí, často se stává, že někoho potká a ten z ní pak „tahá peníze“.
18. O zmiňovaných incidentech z dřívějšího období se rozsáhle vyjadřovaly ve svých výpovědích svědci, obdobně se podává z dopisu adresovaného poškozené a fotografií (č.l. 593 a násl.) výborem SVJ, kdy poškozená byla dne 29. 6. 2020 vyzvána k nastolení pokojného stavu v domě a upozorněna na nevhodné chování s tím, že již několikrát byla volána PČR a poslední událostí byl pokus o zapálení vchodových dveří do bytu.
19. Z oznámení o zranění (č.l. 534) bylo zjištěno, že událost byla dne 24. 12. 2020 nahlášena Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, tato se dne 12. 5. 2021 (č.l. 540-552) připojila k trestnímu řízení jako poškozená.

Ke skutku pod bodem II. výroku rozsudku

20. Z výtisku z Dräger alkoholtestu (č.l. 607) bylo zjištěno, že obžalovanému bylo dne 26. 10. 2020 v 16:14:31 hod. dechovou zkouškou naměřeno 2,80 promile alkoholu. Z protokolu o lékařském vyšetření v Nemocnici xxx (č.l. 635), které proběhlo dne 26. 10. 2020 v 17:00 hod. se dále podává, že obžalovanému bylo naměřeno 2,71 g/kg alkoholu v krvi. Výsledek toxikologického vyšetření moči (č.l. 636) byl negativní. Ze zprávy lékaře (č.l. 637) se podává, že dle doporučení lékaře byl obžalovaný policejních úkonů schopen až následující den v 9:00.
21. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku (č.l. 608-625) bylo mimo jiné zjištěno rozložení bytu s poznámkou, že byt je neuklizený a působí zanedbaným dojmem, dále byla zajištěna dokumentace a věcná stopa, sítko z myčky.
22. Ze závěrů odborného vyjádření Kriminalistického ústavu PČR z oboru kriminalistiky, odvětví **biologie, genetika** (č.l. 628 a násl.), kdy zkoumání byl podroben filtr myčky, bylo zjištěno, že trichologický materiál z filtru myčky představoval smotek lidských vlasů a zvířecí chlupy, jejichž genetickou analýzou byla prokázána DNA psa.
23. Soudu byly dále předloženy listiny týkající se feny či dalších psů poškozené či obžalovaného vztahující se k předcházející době, z darovací smlouvy (č.l. 649) bylo zjištěno, že svědek V. V. daroval fenu evidovanou pod č. čipu xxxx obžalovanému, a to dne 20. 11. 2020, v očkovacím průkazu (č.l. 650) jsou jako majitelé uvedeni svědek V. a poškozená, dle vyjádření Komory veterinárních lékařů (č.l. 677) byla v jejich registru jako majitelka feny uvedena poškozená, dále bylo zaměstnancem KVL sděleno (č.l. 678), že fena dle jejich záznamů nebyla umístěna v útulku.
24. Ze zprávy o šetření v místě bydliště (č.l. 684) se podává, že dne 28. 11. 2020 poškozená uvedla, že se fena nevrátila, poškozená ji hledala, ale bez úspěchu. Dále poškozená uvedla, že si myslí, že obžalovaný o usmrcení feny mluvil v opilosti, protože chtěl ublížit poškozené, ale feně neublížil.
25. V SMS poškozené, které zasílala vyšetřovateli (č.l. 697-706) je sice uvedeno, že poškozená si zaznamenala do diáře, že se fena ztratila 21. 11., toto sdělení je ovšem v rozporu s kamerovými záznamy (č.l. 667), které zobrazují fenu ještě dne 26. 11., lze pouze spekulovat, zda tímto chtěla poškozená obžalovaného chránit, či zda se jednalo o její omyl.

26. Z kamerových záznamů z kamery snímající vstupní dveře do domu a chodbu před výtahem (č.l. 667) bylo zjištěno následující. Na kameře v přízemí panelového domu snímající chodbu před výtahem a vstupními dveřmi do domu je v čase 10:05:05 hod. na záznamu vidět, jak obžalovaný vychází z výtahu s malým tmavým psem (tento jde po zemi), se kterým jde vchodovými dveřmi domu ven. V čase 10:11:05 hod. je na záznamu vidět, jak obžalovaný vchází vchodovými dveřmi do domu s malým tmavým psem (tento jde po zemi) a následně jdou oba do výtahu. V čase 10:18:52 hod. je na záznamu vidět, jak obžalovaný vychází z výtahu s malým tmavým psem (tohoto nese v náruči a u vchodových dveří ho položí na zem), se kterým jde vchodovými dveřmi domu ven. V čase 10:21:26 hod. je na záznamu vidět, jak obžalovaný vchází vchodovými dveřmi do domu s malým tmavým psem (tento jde po zemi), chvíli čekají před výtahem a poté oba odchází chodbou pryč (kam jdou je zachyceno na kameře v přízemí panelového domu snímající chodbu u zadních dveří panelového domu). V čase 10:23:12 hod. obžalovaný s malým tmavým psem (tento jde po zemi) chodbou přijde k výtahu, před výtahem obžalovaný vezme psa do náruči a levou rukou psa uhodí. Poté oba nastoupí do výtahu. Na kameře v přízemí panelového domu snímající chodbu u zadních dveří panelového domu je v čase 10:21:45 hod. na záznamu vidět, jak obžalovaný jde chodbou s malým tmavým psem (tento jde po zemi), se kterým zadními dveřmi odchází z domu ven. V čase 10:23:03 hod. je na záznamu vidět, jak obžalovaný vchází zadními dveřmi s malým tmavým psem (tento jde po zemi) do domu a prochází chodbou. (kam jdou je zachyceno na kameře v přízemí panelového domu snímající chodbu před výtahem a vstupními dveřmi do domu). Lze tedy učinit závěr, že pokaždé, kdy obžalovaný vyšel s malým tmavým psem ven, pokaždé se s ním také vrátil zpět do domu.
27. Z vyjádření chovatele k vrácení psa (č.l. 937) se podává, že československý vlčák byl po vzájemné dohodě vrácen do chovatelské stanice, pes byl předán v řádné kondici, nejevil známky týrání. Důvodem vrácení bylo zejména přání majitelky, kdy pes potřeboval spíše život v domě se zahradou.

Další obecná zjištění soudu

28. K osobě obžalovaného bylo z provedeného dokazování (č.l. 734-751, č.l. 752, č.l. 753, č.l. 762-814) zjištěno následující. V opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob v ČR má od roku 2007 do r. 2015 pět záznamů majetkového i násilného charakteru. Nepodmíněný trest odnětí svobody z posledního odsouzení za přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a), krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku ve výměře osmi měsíců vykonal dne 18. 06. 2017. Dne 8. 7. 2020 na něho byla podána OSZ v xxx obžaloba pro přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a), poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 a krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 trestního zákoníku. V evidenci přestupků má v letech 2019 a 2020 tři záznamy (přestupky proti veřejnému majetku a proti pořádku), nicméně ze zprávy o pověsti je však patrné, že obžalovaný byl řešen policejním orgánem pro další přestupky proti občanskému soužití, poškození cizí věci či domácího násilí vedených k vykázaní ve vztahu k poškození.
29. Z listin založených obhajobou dne 5. 11. 2021 bylo zjištěno, že poškozená udělila obžalovanému dne 20. 10. 2021 souhlas s přihlášením k trvalému pobytu v jejím bytě v xxx, vlastnictví byla doloženo kupní smlouvou a smlouvou o úschově předmětného bytu, dále z vyjádření MÚ xxx se podává, že obžalovaný žádal o návštěvu kurátorem. Z předloženého evidenčního listu důchodového pojištění obžalovaného se podává, že byl v průběhu let střídavě v pozici uchazeče o zaměstnání.
30. Ze dvou zpráv od PMS xxx plyne, že obžalovanému byl proveden dne 9. 10. 2020 test na přítomnost návykových látek v těle a dne 23. 11. 2020 test na přítomnost alkoholu v dechu, přičemž tyto dva testy měly negativní výsledek.
31. Po takto provedeném dokazování **soud hodnotil veškeré provedené důkazy** jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného tak,

jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. K samotnému hodnocení provedeného dokazování shrnutého výše soud uvádí následující.

32. Předně soud považuje za podstatné vyjádřit se k tvrzením obžalovaného a jeho obhájobě v obecné rovině. Soud si je vědom specifické vztahové situace mezi obžalovaným a poškozenou, která provázela celé projednávání věci, má ovšem potřebu se striktně vymezit vůči tvrzení či domněnkám ve smyslu, že má v úmyslu zabránit pokračování jejich vztahu. Incidentsky, které provázely vztah obžalovaného a poškozené lze považovat za nestandardní, není však v kompetenci soudu se k tomuto vyjadřovat, nebo snad dokonce jejich dalšímu vztahu zabráňovat. Nesmíme však opomenout skutečnost, že význam trestního řízení, má oproti řešení osobních vztahů mezi dvěma jednotlivci přesah do ochrany zájmů celé společnosti, a to v souladu se zásadou generální prevence. V tomto případě je bez jakýchkoliv pochybností namísto na tuto zásadu apelovat a poskytnout tak ochranu celé společnosti, i když v očích dvou jednotlivců se může rozhodnutí soudu, zejména uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody, jevit jako omezování jejich vztahu.
33. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že agresivní chování obžalovaného, když byl pod vlivem alkoholu, bylo poměrně běžnou záležitostí a jeho jednání nabíralo na intenzitě. Ani abstinence během předchozího výkonu trestu obžalovanému nepomohla k tomu, aby se dále zdržel požívání alkoholu a dle názoru znalců je resocializace obžalovaného a úspěšnost odvykací léčby u jeho osoby minimálně problematická, spíše téměř vyloučená.
34. K požívání alkoholu obžalovaným soud dále konstatuje, že závislost obžalovaného a nadměrné užívání zejména alkoholu bylo prokázáno tak, tak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. S ohledem na dlouhodobou závislost i zdravotní stav obžalovaného je zřejmé, že jej nelze posuzovat jako „běžného“ alkoholika, ale že jeho tělo už bylo požíváním návykových látek už narušeno natolik, že stav „opilosti“ byl u něj navozován rychle i během krátké doby, stejně tak rychle klesalo i množství alkoholu v jeho krvi. Lze tak dovozovat například z toho, že dne 9. 12. 2020 byl ráno u lékaře, který mu naměřil 2,09 promile a v podvečerních hodinách téhož dne mu byla naměřena nula, obdobně lze dovozovat, že na kamerových záznamech ze dne 26. 10. 2020 je vidět obžalovaný v dopoledních hodinách a na těchto působí „normálně“, neopile, má normální nenarušenou chuť, zkrátka neprojevuje známky opilosti, přičemž odpoledne téhož dne je mu naměřeno 2.80 promile. Soud zároveň konstatuje, že dle jeho názoru i z provedených důvodů vyplývá, že obžalovaný byl schopen si alkohol odepřít, nejednalo se tedy rozhodně o případ, že by obžalovaný s ohledem na jeho stav nebyl schopen zdržet se požívání alkoholu, z provedeného dokazování zároveň taktéž vyplývá, že obžalovaný k tomuto nebyl ochoten.

Ke skutku pod bodem I. výroku rozsudku

35. Výsledky svědků, znalců a provedenými znaleckými posudky a listinnými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výroku I. rozsudku. Poškozené, která spala v ložnici, způsobil obžalovaný bodná zranění, která byla bezprostředně život ohrožující, přičemž tohoto jednání se dopustil ve stavu toxické psychózy, která ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti tak, že nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. S ohledem na skutečnost, že způsobené rozsah zranění poškozené prohlásil obžalovaný za nesporný, považuje soud za dostačující konstatování, že jednání obžalovaného bylo prokázáno především z výpovědi obžalovaného, poškozené i dalších svědků, z nichž někteří volali poškozené záchranku, z kamerových záznamů a dokumentů o výjezdu záchranných složek a dalších výše uvedených důkazů.
36. Podstatnou záležitostí, kterou se soud mimořádně podrobně zabýval, byl stav nepřičetnosti obžalovaného, respektive vliv požitého alkoholu na vyvolání tohoto stavu u obžalovaného, a to zejména pro posouzení otázky, zda byla naplněna skutková podstata trestného činu opilství.
37. V obdobných případech je třeba při posuzování konkrétních činů spáchaných pod vlivem návykové látky vždy zjišťovat, jaký byl stav pachatele před aplikací návykové látky a jaký vliv na

příčetnost pachatele měla právě aplikace návykové látky. Byl-li pachatel původně příčetný či zmenšeně příčetný a až vlivem návykové látky se stal nepřičetným, je zapotřebí prokazovat, zda znal nebo měl a mohl znát vliv této návykové látky na svůj organismus, konkrétně na rozpoznávací a ovládací schopnosti (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1280/2020).

38. Soud dospěl k závěru, že v daném případě došlo k tomu, že ke stavu toxické psychózy došlo tím způsobem, že obžalovaný v době od 9. 12. 2020 požil natolik významné množství alkoholu, přičemž jeho frustrační tolerance k alkoholu byla snižená s ohledem na zdravotní stav obžalovaného, že následně došlo k náhlému poklesu alkoholu v krvi po jeho konzumaci, přičemž alkohol byl při jeho závislosti na alkoholu již zabudován v metabolismu buňky a došlo tak k odvykacímu stavu s rozvojem psychotického stavu. Tento závěr mimo jiné potvrzuje fakt, že 3 hodiny po činu byla již hladina alkoholu v krvi nulová a v době tr. činu se tedy mohla při zpětném propočtu pohybovat maximálně mezi 0,36 až 0,6 g/kg tělesné váhy. Jak soud již předestřel výše, poměrně razantní změny hladiny alkoholu u obžalovaného byly zjištěny už dříve.
39. Za velice podstatné soud považuje skutečnost, že obžalovaného nelze považovat za běžného poživitele alkoholu, dokonce ani za „běžného alkoholika“, neboť obžalovaný podstoupil nespočet odvykacích léčeb, sice neúspěšně, nicméně v rámci nich byl mnohokrát informován a poučen, jakým způsobem má ke své závislosti přistupovat, jaké stavy si může požíváním alkoholu přivozovat a jaké důsledky bude mít nedodržování abstinence a neabsolvování odvykací léčby. Různých alkoholových i poalkoholových stavů si obžalovaný nemálo zažil, dle provedeného dokazování měl v minulosti mimo jiné i sebevražedné sklony, agresivní stavy, halucinace. O tomtéž byl informován taktéž lékaři v rámci jeho hospitalizací, příkladmo soud uvádí sdělení xxx krajské nemocnice, kde byl obžalovaný hospitalizován v období od 18. 10. 2020 do 23. 10. 2020 s tím, že mu bylo mimo jiné diagnostikováno delirium v rámci syndromu z odnětí s důrazným doporučením odvykací léčby a nutností absolutní abstinence. O svém zdravotním stavu a jeho následcích tak byl opakovaně poučován, doporučení lékařů však nedodržoval. V nemocnici v xxx, kam byl obžalovaný přivezen RZS dne 9. 12. 2020, bylo dle dechové zkoušky obžalovanému naměřeno 0 promile a byla mu doporučena odvykací léčba. Soud nezjistil relevantní důvod, proč v daném případě obžalovaný ustoupil ze svého rozhodnutí nastoupit odvykací léčbu (podrobně rozvedeno v rámci svědeckých výpovědí) a nemůže si tak odpustit poznámku, že svým neuváženým chováním a nerespektováním doporučení lékařů obžalovaný hazardoval nejen se svým zdravotním stavem, ale zároveň by pravděpodobně mohl nástupem na odvykací léčbu svému následnému jednání předejít. Obžalovaný ovšem toto odmítl a rozhodl se vrátit domů k poškozené, se kterou měl v plánu strávit hezké Vánoce. Soud nemá pochyb o tom, že v době od propuštění z nemocnice v xxx obžalovaný požil natolik významné množství přesně nezjištěného druhu alkoholu, že následný náhlý pokles hladiny alkoholu v krvi u něj vyvolal stav toxické psychózy, tedy alkoholové psychotické poruchy, která ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti, kdy v tomto stavu došlo k útoku na poškozenou.
40. Vzhledem k výše uvedenému soud shrnuje, že ačkoliv toxická psychóza u obžalovaného nastala v době poklesu hladiny alkoholu v krvi, tato byla jednoznačně vyvolána tím, že obžalovaný prvotně požil významné množství alkoholu, ačkoliv byl již dříve diagnostikován s deliriem v rámci odnětí, byl si vědom, že tento stav u něj může opakovaně nastat, jeho možných následků, byl si taktéž vědom svého agresivního chování v opilosti a zároveň absolutně ignoroval veškerá doporučení lékařů.
41. Co se týče nekonzistentnosti výpovědí jak obžalovaného, tak poškozené ve smyslu, že obžalovaný požil vyšší množství alkoholu, následně že nepožil téměř žádný alkohol, soud s ohledem na jeho závěry nepovažuje za podstatné, jaké bylo přesné množství užitého alkoholu, ale že k požití alkoholu obžalovaným došlo, tak, jak je uvedeno výše, přičemž tuto skutečnost považuje za prokázanou.

42. Jak samotný obžalovaný, tak i poškozená uváděli požití různého množství alkoholu dne 11. 12. 2020 obžalovaným. S ohledem na závěry znalců a výsledek odběrů u obžalovaného soud skutečně považuje původní tvrzení o vypití nebývale velkého množství alkoholu obžalovaným za méně pravděpodobné, kdy se skutečně lze domnívat, že se jednalo o určitou účelovou taktiku obhajoby. Každopádně i nižší množství alkoholu mohlo v daném případě u obžalovaného vyvolat výše popsané následky, které s ohledem na své předchozí zkušenosti s požíváním alkoholu, absolvování léčeb závislostí a sdělení lékařů obžalovaný mohl předpokládat. Je přitom všeobecně známou skutečností, že abstinence v případě těžké závislosti, která byla u obžalovaného přítomna a o níž obžalovaný věděl, je doprovázena halucinacemi a psychotickými stavy. (Ne)vědomost obžalovaného o tom, jak konkrétně se následky abstinenciho stavu mohou projevit, je zcela podružná, neboť tyto se mohou lišit nejen uživatele od uživatele, ale i u jednotlivých příhod jediného uživatele. Podstatné je, že v minulosti se u obžalovaného určité negativní (byť zejména fyzické) následky abstinence objevily (viz např. propouštěcí zpráva xxx krajské nemocnice z října 2020), že obžalovaný měl zkušenost s deliriem tremens, že v minulosti kromě negativních fyzických příznaků užívání alkoholu se u něj vyskytly i projevy psychické – haluciance - o kterých hovořil jak obžalovaný, tak poškozená, které jsou vedle dalších psychických následků deliria jako velkého neklidu, poruch vědomí, zmateností, desorientace, [poruch spánku](#), poruch myšlení, strachu, úzkosti apod. u těžkých alkoholiků poměrně běžné. Stav deliria tremens nebyl přitom obžalovanému neznámý, kdy se o takovém stavu dokonce zmiňovala poškozená v SMS adresované bratrovi obžalovaného v době, kdy se jej svědek V. (byť možná dost nešťastně) zbavit závislosti.
43. Jak vyplývá z výpovědi znalců, zejm. znalce z oboru psychiatrie MUDr. Tichého, ale jak je podle názoru soudu i obecně známou skutečností, a je i zcela logické, odvykáací stav (abstinenci syndrom) může následovat v relativně krátkém časovém úseku po vysazení alkoholu, kdy soudu je z jeho činnosti známo, že syndrom z vysazení vzniká zpravidla v době 6-48 hodin po přerušení nebo podstatném snížení příjmu alkoholu.
44. Za naprosto nerelevantní soud považuje tvrzení o tom, že psychiatrická nemocnice poskytující protialkoholní léčbu na podzim roku 2020 nepřijímala pacienty z důvodu covidové pandemie. I v uvedené době, kdyby obžalovaný ustoupil ze svého absurdního požadavku na výkon odvykáací léčby v konkrétním zařízení, nepochybně bylo možné najít poskytovatele, u které by obžalovaný léčbu byl schopen podstoupit, a to i v případě, že by obžalovaný neměl nulovou hladinu alkoholu v krvi (srov. výpověď znalce MUDr. Tichého). Soud musel postoj obžalovaného shrnout tak, že obžalovaný ve skutečnosti protialkoholní léčbu přinejmenším v uvedené době podstoupit nechtěl a měl dobrou záminku pro její odklad, když chtěl raději trávit (nejen vánoční) čas s poškozenou.
45. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že obžalovaný se u skutku pod bodem I. výroku rozsudku aplikací návykové látky úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, když ve stavu toxické psychózy poškozené způsobil nejméně deset bodných zranění bezprostředně ohrožující její život, přičemž poškozená by bez poskytnutí vysoce odborné lékařské péče zemřela, a tedy svým jednáním naplnil skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud by jednání obžalovaného nevykazovalo absenci subjektivní stránky trestného činu, pak by bezesporu bylo namíste je kvalifikovat jako zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
46. Soud se totiž neztotožnil s námitkou obhajoby, že za situace, že stav nebyl vyvolán přímým působením alkoholu na obžalovaného, ale naopak jeho nepůsobením, neboť stav nepřičetnosti vznikl ze syndromu z odnětí, přičemž z toho důvodu není možné jednání kvalifikovat jako trestný čin opilství, resp. je třeba nahlížet na jednání obžalovaného jako netrestné z důvodu nepřičetnosti. Skutková podstata trestného činu opilství dává do souvislosti toliko (i nedbalostní!) požití či aplikaci návykové látky a stav nepřičetnosti, aniž by vyžadovala bezprostřední časovou souvislost. Uvedenou námitku by soud mohl brát v úvahu pouze za situace, kdy by se jednalo o pachatele, který by si absolutně nemohl být vědom možnosti vzniku stavu nepřičetnosti i v relativně delší

časové souvislosti, kdy v případě obžalovaného takovou možnost s ohledem na výše uvedené vyloučil.

Ke skutku pod bodem II. výroku rozsudku

47. Zejména výsledky svědků a listinnými důkazy bylo taktéž prokázáno, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výroku II. rozsudku. Ačkoliv závěry odborného vyjádření o přítomnosti psích chlupů ve filtru myčky byly výrazně sporovány obhajobou, soud konstatuje, že tyto závěry mají pro jeho rozhodnutí především podpůrný charakter a jednání obžalovaného považuje za prokázané provedením dalších důkazů. Zejména se jedná o výpověď poškozené, která v přípravném řízení (pozn. soudu přičemž byly dány důvody pro čtení výpovědi z přípravného řízení) uvedla, že jí to sdělil sám obžalovaný, řekl jí, že psa zabil tak, že ho dal do myčky, a když umřel, vyhodil ho do kontejneru. Jednání obžalovaného odpovídá vzorci jeho chování ve stavu opilosti, obžalovaný býval agresivní, přičemž jeho agrese se postupně stupňovala, jak lze demonstrovat na situaci, kdy obžalovaný (opět ve stavu opilosti) poškozené nejdříve ničil různé věci, mimo jiné několik televizí, zhruba měsíc před jednáním popsaným ve výroku II. rozsudku zničil notebook poškozené tak, že jej upekł v troubě. Je tak zjevné, že obžalovaný byl ve způsobech ničení věcí poškozené velmi netradiční a „inovativní“, kdy mu často nestačilo ničení věcí „jednoduchým, běžným“ způsobem, ale snažil se často vymyslet takový způsob, který by jeho konání učinilo zvláštějším, důraznějším. Z kamerových záznamů bylo dále zjištěno, že obžalovaný v předmětný den chodil fenu venčit, ze záběrů však plyne, že s fenou naposledy vešel do domu a pak již s fenou nikdo nevyšel. K námitkám, že fena sama utekla, soud uvádí, že těmto neuvěřil, a to zejména z důvodu, že obžalovaný o usmrcení psa v myčce mluvil ihned, co jej poškozená po příchodu domů vzbudila a tázala se, kde fena je, přičemž obžalovaný byl stále opilý a současně jeho jednání odpovídá již výše nastíněnému vzorci chování obžalovaného.
48. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že obžalovaný u skutku pod bodem II. výroku rozsudku týral zvíře trýznivým způsobem, způsobil takovým činem smrt a spáchal tento čin trýznivým způsobem, když v podnapilém stavu usmrtil fenu rasy německý pinč jménem Ž. tak, že ji uzavřel v automatické myčce nádobí a spustil jeden z programů, čímž jí usmrtil a je zřejmé, že jí před smrtí bylo způsobeno déle trvající utrpení, a tedy svým jednáním naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b, c) tr. zákoníku.
49. Soud má tedy z provedených důkazů za prokázané jednání obžalovaného v obou výrocích rozsudku, kdy základem pro vyslovení viny obžalovaného jsou výpovědi svědků a provedené znalecké posudky a listinné důkazy, tyto na sebe logicky navazují a ve svém celku tvoří uzavřený kruh, který z hlediska důvodných pochybností znemožňuje představu, že by se skutek mohl stát jiným způsobem, než jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku.
50. Při **úvahách o druhu a výměře trestu** soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaného, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku již s ohledem na rozsah a charakteristiky projednávané trestné činnosti a z ní vyplývající právní kvalifikace.
51. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Chráněný zájem byl nepochybně obžalovanému znám.
52. Soud je nucen konstatovat, že pokud se týká polehčujících okolností, nebyly tyto v daném případě shledány. Co se týče hodnocení života obžalovaného, dle názoru soudu obžalovaný dlouhodobě vedl neuspořádaný život, byl již taktéž soudně trestán, byl uživatelem drog, je alkoholikem, ačkoliv

aktuálně je pobytem ve vazbě nucen k abstinenci, nicméně z hlediska posouzení osobnosti obžalovaného je pro soud relevantní stanovisko znalců o resocializaci a úspěšnosti odvykací léčby, která je u jeho osoby hodnocena minimálně jako problematická, spíše téměř vyloučená.

53. Byť soud shledává jednání obžalovaného ad II. velmi negativně, považuje ho za neobvykle zvrhlé a závažné, kdy obžalovaný jednal v úmyslu přímém, byť ve stavu zmenšené přičetnosti, za zásadní při ukládání trestu jako úhrnného považuje především jednání ad I. výroku rozsudku. I v tomto případě soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal úmyslně, kdy za zcela zásadní pro ukládání trestu soud považuje skutečnost, že obžalovaný byl zcela lhostejný k možným následkům, ke kterým mohlo vést požití alkoholu. Obžalovaný byl zjevně po požití alkoholu nebezpečný nejen sobě ale i jiným, přičemž o této skutečnosti obžalovaný věděl. Přesto obžalovaný nejen že nepodstoupil protialkoholní léčbu, ale především se nezdržel požívání alkoholu. Postoj obžalovaného, jeho chování a jednání, pokud se týká požívání alkoholu a přístupu k abstinenci či léčbě tak soud musel charakterizovat jako neobvykle bezohledné a ve srovnání s obdobnými projednávanými věcmi nebývale nebezpečné, pokud si obžalovaný byl vědom (nejen) své agresivity. To bylo zcela rozhodující pro ukládání trestu.
54. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti, bylo dle jeho názoru na místě ukládat trest při horní hranici zákonné trestní sazby, a odsoudil tak obžalovaného podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) roků. Co se týče úvah soudu ohledně zařazení obžalovaného pro výkon trestu do příslušného typu věznice, soud v daném případě shledal důvod pro jiné zařazení obžalovaného ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku a oproti zákonné možnosti zařadil obžalovaného do mírnějšího typu věznice, tedy do věznice s ostrahou. K tomuto závěru dospěl soud zejména z důvodu, že obžalovaný páchal trestnou činnost pod vlivem alkoholu, ve střízlivém stavu se neprojevoval agresivně, přičemž striktní abstinence v chráněném prostředí má tento žádoucí stav zajistit a pro působení na obžalovaného, aby vedl řádný život je dle názoru soudu vhodnější mírnější typ věznice, kde mu bude lépe umožněno dosáhnout nápravy.
55. Přestože byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce devíti let, má soud za to, že je na místě uložit i ochranné léčení protialkoholní, a to v ústavní formě. Ze znaleckých posudků posuzujících duševní stav obžalovaného vyplývá, že obžalovaný je osobou, jejíž pobyt na svobodě je bez léčení nebezpečný a resocializace obžalovaného a úspěšnost odvykací léčby se u jeho osoby jeví minimálně problematická, spíše téměř vyloučená. Dosavadní způsob života, zejména jeho postoj k závislosti na alkoholu není dostatečnou zárukou, že obžalovaný sám dobrovolně bez odborné pomoci je schopen svoji závislost zvládnout. I v případě výkonu delšího nepodmíněného trestu, kdy by obžalovaný měl být ve své podstatě izolován od možnosti požívat alkohol, se již historicky ukázalo toto opatření jako nedostačující. Je na místě, aby proběhlo ať již během tohoto výkonu anebo po jeho ukončení ochranné léčení v ústavní formě, kdy bude na znalcích, aby posoudili, zda změna v chování obžalovaného a jeho závislost je natolik eliminována, že nehrozí nebezpečí opakování trestné činnosti. Je přitom třeba poukázat na fakt, že ochranné léčení má trvat pouze tak dlouho, jak dlouho je jej třeba. Pokud by tedy v rámci výkonu ochranného léčení kdykoli (byť i na samém počátku) bylo zjištěno, že jej není třeba, či že postačuje pouze jeho ambulantní forma, bude v tomto smyslu dle zákona rozhodnuto o změně formy, případně ukončení ochranného léčení. Soud nemá za jednoznačně prokázané, že drogová závislost byla v poslední době u obžalovaného stále aktuální, z toho důvodu neuložil ochranné léčení protitoxikomanické.
56. Pokud jde o trest propadnutí věci, bylo rozhodnuto o propadnutí věci, která byla prokazatelně použita ke spáchání projednávané trestné činnosti. Jedná se o nože zn. Twin cuisine o celkové délce 300 mm, délce čepele 160 mm a šířce čepele na různých místech v rozmezí 15 – 30 mm, přičemž tento nůž obžalovaný použil k útoku na poškozenou.

57. V případě náhrady škody poškozené Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky (dále jen „pojišťovna), která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 151.225,- Kč, spočívající v nákladech za poskytnuté lékařské služby související se zraněními způsobenými poškozené K., je právní důvod zřejmý, když škoda vznikla trestným činem spáchaným obžalovaným. Poškozená pojišťovna řádně vyčíslila vzniklou škodu, kdy výše nákladů za lékařské služby vyplývá z předloženého vyúčtování. Jelikož škoda byla v této výši řádně a včas uplatněna a prokázána, nebylo důvodu ji v souladu s právními předpisy nepřiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Praha 12. listopadu 2021

Mgr. Lukáš Slavík, v.r.
předseda senátu